ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἐξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 14, Ἐξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΔ') ΑΡΙΘ. 1Ξ (650)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 30ῇ Ἰουλίου 1919.

ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΝ

Τὸ Κυπριακὸν ζήτημα δὲν εἶναι τόσον ἁπλοῦν καὶ εὐχερὲς ὅσον ἐφάνη τὸ πρῶτον, ὅτε ὁ κ. Βενιζέλος πρὸ τοῦ μεγάλου ἔτι πολέμου ἐθεώρει σχεδὸν βεβαίαν τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἡμετέρας Νήσου εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα ἐπ' ἀνταλλάγματι τῆς Σούδας αὐτῆς ἐν Κρήτῃ ἢ ἄλλου ἐπικαίρου σημείου διὰ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς Μ. Βρεττανίας ἐν τῇ ἀνατολ. Μεσογείῳ. Ἁπλούστερον ἔτι καὶ εὐχερέστερον ἐφαίνετο ὅτε ἀπέβαινε, διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου, ὅτε διεκηρύχθησαν οἱ δεκατέσσαρες ὅροι τοῦ προέδρου Οὐίλσων καὶ ἐγένοντο ἀποδεκτοὶ ὁμοφώνως ὑπὸ πάντων τῶν Συμμάχων τῆς Συνενοήσεως.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου τῶν λαῶν καὶ τῆς αὐταποφάσεως αὐτῶν, ἡ Κύπρος πληρίστερον θὰ ἐφέρετο πρὸς τὰς ἀνοικτὰς μητρικὰς ἀγκάλας καὶ διὰ τοῦτο ἐπετρέπετο πᾶσα αἰσιοδοξία περὶ πάντων τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων,—καὶ τοῦ Κυπριακοῦ συνεπῶς—ὡς ὑπαγόμενα πάντα, ἀναμφισβήτως, εἰς τὰς ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς ταύτας ἀρχάς.

Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ Οὐιλσώνειοι ἀρχαὶ εἶχον θεωρητικὴν καὶ ἀκαδημαϊκὴν ἀξίαν πρὸ τῶν ἀπὸ τοῦ πολέμου κινδύνων καὶ τῆς ἀβεβαιότητος τῆς ἐκβάσεως αὐτοῦ πρὸς ἠθικὴν τοῦ ἀγῶνος τῶν Συμμάχων ἐνίσχυσιν, καὶ ὅτε οὗτος ἀπέβη ὑπὲρ αὐτῶν, αἱ ἀρχαὶ αὗται κατὰ μικρὸν παρεμερίσθησαν καὶ προῆλθον εἰς μέσον αἱ μυστικαὶ συνθῆκαι καὶ οἱ συμφεροντολογικοὶ ὑπολογισμοί, καὶ μετὰ τούτων ἀνεβίωσεν ἡ πρὸς καιρὸν μόνον παραμερισθεῖσα διπλωματία τοῦ Μεττερνίχου καὶ τοῦ Ταλεϋράνδου καὶ αἱ διδασκαλίαι τοῦ Μακκιαβέλλη ἐν τῷ «Ἡγεμόνι» αὐτοῦ.

Ὁ πρόεδρος Οὐίλσων εἰλικρινὴς καὶ ἐνθουσιώδης ἰδεολόγος ἐπίστευσεν ὅτι, παρασχὼν τὴν νίκην εἰς τοὺς Συμμάχους ἐν ὀνόματι τῶν ἀρχῶν του, ὑπὲρ ὧν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι διέθεσαν πάσας τὰς δυνάμεις καὶ ἱκανότητας αὐτῶν καὶ τὸ αἷμα τῆς Ἀμερικανικῆς νεότητος, θὰ ἐγίνοντο αἱ ἀρχαὶ αὗται ὁ γνώμων καὶ ὁ ρυθμιστὴς τῶν διασκέψεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης, οὕτινος ἡ διάρκεια οὐτω θὰ ἀπέβαινε βραχυτάτη καὶ ἡ λύσις πάντων τῶν διεθνῶν ζητημάτων ἁπλουστάτη καὶ εὐχερεστάτη, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισεν οὗτος αὐτοπροσώπως νὰ προσέλθῃ καὶ παρακαθήσῃ εἰς τὸ Συνέδριον, ὅπου ὅμως εὗρεν ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ στυγνὸν καὶ ἀποτρόπαιον φάσμα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἁλληλοσπαράξεως καὶ ἀπὸ τῆς ἐξεδρας τῆς διπλωματίας τοῦ Μεττερνίχου καὶ τοῦ Ταλεϋράνδου μετὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μακκιαβέλλη.

Μάτην φαίνεται ὅτι ἐπάλαισαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ πρὸς τὸ διπλωματικὸν τέρας, διὰ τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνάγκη ἑνὸς Βελερεφόντου ἢ ἑνὸς Περσέως, καὶ ὁ αἰθεροβάμων ἐξ Ἀμερικῆς κήρυξ τοῦ διεθνοῦς πολιτικοῦ εὐαγγελίου ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἴδια ἀποκομίζων, μόνον τὸ θνησιγενὲς ἔμβρυον τοῦ Συνδέσμου ἢ τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν» τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ σώσῃ ἀπὸ τὰ πλήγματα τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας καὶ τῶν ἐπιβουλῶν τῆς διπλωματίας.

Μάτην ἤλπισεν ὁ κόσμος, μετὰ τοῦ Οὐίλσων, ὅτι νέος κόσμος θὰ ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τοῦ αἵματος ἰοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ ἀντὶ τούτου αἱμοστα γὴς ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης ἐπανέρται ἐπὶ ἰὰς παλαιὰς τρίβους αἰτινες ἔφερον αὐτὴν πλειστάκις εἰς αἱματηροὺς καὶ ὁλεθρίους πολέμους, ὧν αἱματηρότατος καὶ ὠμότατος ἐγένετο ὁ μέγιστος πάντων τῶν προηγηθέντων.

Οἱ χθὲς καὶ σήμερον ἴδιοι Σύμμαχοι προνοοῦσιν ἀπὸ τοὐδε ὡς περὶ ἐχθρῶν τῆς αὐριον καὶ ἡ Συνδιάσκεψις τῶν Βερσαλλιῶν ἀναπαρισιᾷ τὴν τῆς Βιέννης πρὸ ἑκατὸ περίπου ἐτῶν.

Δὲν θὰ περιπλανήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἀνὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν καὶ τὸν ἀμερικανικὸν τύπον ἵνα δείξωμεν τὸ θλιβερὸν θέαμα τῆς συμφεροντολόγου ἀρθρογραφίας, ἥτις ἀποτελεῖ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ αἱματηροτάτου πολέμου προμήνυμα νέου μεγαλειτέρου καὶ αἱματηροτέρου.

Ὁ Ἰταλικὸς τύπος ἢ μεγάλη τούτου μερίς, ἀπειλεῖ πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ δὲν ἀποκρύπτει τὸν πόθον τῆς ἀναβιώσεως καὶ ἀναρρώσεως τῆς Γερμανίας καὶ αὐτῆς τῆς Αὐστρίας ἀντὶ τῶν ἐχθίστων Γιουγκοσλαύων, ὁ δὲ γαλλικὸς τύπος ἀπαντᾷ διὰ τῆς αὐτῆς ἐχθρικῆς γλώσσης καὶ ἀνυπομονεῖ νὰ ἴδῃ τὴν ἀπόλυταρχικὴν Ρωσσίαν ἀναγεννωμένην καὶ ἀνασυγκροτουμένην, ὡς πιστὴν καὶ ἰσχυρὰν Σύμμαχον, ὁ δὲ ἀμερικανικὸς δὲν ἀποκρύπτει τὴν ὑποβόσκουσαν τὸν ἀμερ. λαὸν ἀντιπάθειαν πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν, ἐπίφοβον ἀνταγωνιστὴν ἐν τῷ εἰρηνικῷ ὠκεανῷ καὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς ἀχανοῦς Σινικῆς· ἐκδηλοῦνται δὲ ἀσυγκάλυπτα αἰσθήματα φιλοτουρκικά, ὑπομιμνήσκοντα τὴν ἀπ' αἰώνων φιλότουρκον πολιτείαν τῶν βασιλέων καὶ τῶν κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας, οὐδὲ τῆς δημοκρατίας αὐτῆς ἐξαιρουμένης. Ἄρθρα, διαλέξεις καὶ ἄλλαι ἐκδηλώσεις περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, Ἀραβίᾳ καὶ Μ. Ἀσίᾳ ἐμφαίνουσι ψυχρότητα μέχρι ἐχθρότητος πρὸς ἐκείνους ὧν τὸ αἷμα δαψιλῶς ῥόδευσε τὸ γαλλικὸν ἔδαφος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ.

Οὐδόλως ἄπορον, ἄρα, ὑπὸ συνθήκας τοιαύτας, δι', ἀντὶ νὰ λύωνται, περιπλέκονται καὶ δυσχεραίνονται πάντα τὰ μεγάλα ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως ἐδαφικά, ἐθνικά, οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα ζητήματα, ἐν οἷς καὶ αἱ ἀξιώσεις ἡμῶν ἐπὶ τῆς προγονικῆς κληρονομίας καὶ ἐκεῖ ἔτι ὅπου οὐδεμία δύναται νὰ χωρήσῃ ἀμφιβολία καὶ ἀμφισβήτησις.

Οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι φράγκοι τῆς Λύσεως ἀναμιμνήσκονται τῶν πάλαι Σταυροφοριῶν πρὸς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τῶν τυχοδιωκτικῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, εἰς τὸ σῶμα τῆς ὁποίας εἶχον προσκολληθῇ ποτε ὡς βδέλλαι καὶ ἀφῄμασσον αὐτὴν μέχρι θανάτου.

Ἕνετοί, Γενουᾶται, Ναῖται, Ἰωαννῖται, Λουζινιάνες, Νορμανδοὶ καὶ ἄλλοι τυχοδιῶκται πολλοὶ ὑποσκάψαντες καὶ συγκλονήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν Αὐτοκρατορίαν παρεσκεύασαν τὴν Τουρκικὴν κατάκτησιν καὶ ἐπέσυραν κατὰ τῆς Εὐρώπης ὅλης τὸν μέγιστον κίνδυνον.

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τροποποιήσεων ἐλαφρῶν. Τὰ νέα καὶ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ κράτη ἀκόρεστα κτήσεων καὶ κερδῶν παραγνωρίζουσι τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τῶν μικρῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν καὶ ἀπειλοῦσι νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὰ ὑπὸ ζυγὸν πολλαχῶς χείρονα ἐκείνου ὃν ὑπέμειναν ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας ἐνῷ πρὸς στιγμὴν ἤλπισαν ὅτι ἡ κατάρρευσις τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τῆς βαρβαρικῆς αὐταρχίας θὰ ἀπέδιδεν εἰς αὐτοὺς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον βίον ἐθνικὸν καὶ πολιτικὸν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐὰν τὰ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης χωρήσωσιν ὡς χωροῦσι σήμερον—ὡς εἰκάζομεν τοὐλάχιστον—μάτην ἐχύθησαν θάλασσαι αἱμάτων, ἐξηφανίσθησαν καὶ ἐξητμίσθησαν πόνοι καὶ μόχθοι αἰώνων, ὁ κρυερὸς δὲ καὶ μαιφόνος Ἄρης ἀπειλητικὸς πάντοτε καὶ βλοσυρὸς θὰ ἐπικρέμαται κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἰδοὺ τοὺς κριτὰς τῆς Οἰκουμένης ἐν Βερσαλλίαις νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ καθοδηγήσῃ ἐν ταῖς διασκέψεσι καὶ ἀποφάσεσιν αὐτῶν ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ ἄπειρος ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ.

ΑΙΝΟΥΜΕΝ ΣΕ, ΚΥΡΙΕ!

Ὑπὸ τοιαύτην ἐπιγραφὴν οἱ Λονδίνειοι «Τάιμς» τῆς 7 Ἰουλίου ἐδημοσίευσαν σύντομον ἀλλ' ἐκφραστικώτατον κῶριον ἄρθρον ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ τῆς νίκης ἐν Λονδίνῳ, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, κατὰ μετάφρασιν ἡμῶν, ἐθεωρήσαμεν λίαν ἐπικοσμητικήν.

Αἰνοῦμεν Σε, Κύριε!

Ὑπῆρξαν θεάματα λαμπρότερα τοῦ τῆς 7ης Κυριακῆς. Δὲν ὑπῆρξαν ὅμως κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν τὰ προσεγγίζοντα εἰς τοῦτο κατὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν σημασίαν. Ὁ **Βασιλεὺς—Αὐτοκράτωρ**, ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν λαῶν Του ἀνέπεμψε δημοσίᾳ εὐχαριστίας πρὸς τὸν **Παντοδύναμον Θεὸν** διὰ τὴν οἰκτίρμονα σωτηρίαν αὐτῶν καὶ διὰ τὰ μεγάλα ἔργα ἅτινα ἐξειργάσατο διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. Παρ' ἡμῖν μόνον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἡ συνήθεια αὕτη τῆς κοινῆς λατρείας ἐν μεγάλαις περιστάσεσι τοῦ ἐθνικοῦ βίου διετηρήθη μέχρις ἡμῶν διὰ τῶν αἰώνων ἐκ παραδόσεως σχεδὸν ἀδιαλείπτου. Ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν ὑπερμεγέθων συναθροίσεων αἵτινες συνῆλθον εἰς τὴν ἐπίσημον ταύτην τελετήν, δεήσεις καὶ αἶνοι καθ' ὅλον τὸ βασίλειον δεικνύουσι πόσον βαθέως ἐξικνοῦνται αὗται εἰς τὰς συνειδήσεις καὶ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν. Ἔχομεν ἐν μέσῳ ἡμῶν πολλὰς Ἐκκλησίας καὶ πολλὰς θρησκείας, ἡ μεγάλη ὅμως ἀλήθεια ὅτι τὰ ἀνθρώπινα διέπονται καὶ διαμορφοῦνται καθ' ὑψηλοὺς Αὐτοῦ σκοποὺς ὑπὸ τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ εἶνε κοινὴ εἰς πάσας ταύτας καὶ ἐξικνεῖται πέρα τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐπὶ χιλιάδας, οἵτινες αἰσθάνονται ὅτι ἱστορία τόσον μεγάλη καὶ θαυμαστὴ δὲν δύναται νὰ εἶνε ἔργον τύχης τυφλῆς. Ἡ τελετὴ τῆς π. Κυριακῆς ἦτο πανηγυρικὴ ὁμολογία τῆς πίστεως ταύτης—μαρτυρία ὅτι ὑπάρχει αὕτη ἐν τῇ ψυχῇ τῶν λαῶν καὶ ἀναγνώρισις τῆς διευθύνσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Ἐν δεήσεσιν, ὧν τινες εἶνε ἡγιασμέναι ὑπὸ τῆς χρήσεως ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων καὶ ἐν τοῖς ψαλμοῖς καὶ τοῖς μαθήμασιν τοὺς ὁποίους ἐξέφραζον αἱ ψυχαὶ τῶν μάντεων καὶ τῶν προφητῶν πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων, ὁ Βασιλεὺς ἀπένειμε σεβασμὸν ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Αὐτοκρατορικῆς πρωτευούσης του πρὸς Ἐκεῖνον ὅστις εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων» καὶ ὁ «Κύριος τῶν κυριευόντων». Μετ' ἀνέκφραστου εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ ἐλέη ἅτινα ἐπιδαψιλεύθησαν εἰς ἡμᾶς, μετὰ τρόμου ἐπὶ τῇ καταστροφῇ ἐξ ἧς ἐσώθημεν, μετὰ ταπεινῶν εὐχαριστιῶν διὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν δύναμιν ὅπως ὑπομείνωμεν καὶ πράξωμεν, μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας διὰ τὰ μεγάλα χαρίσματα καὶ τὰς ἐξευγενιστ. ἀρετάς, τὰς ὁποίας ἀπεκάλυψαν παρὰ πάσαις ταῖς τάξεσι καὶ καταστάσεσι τῆς κοινοπολιτείας ἡμῶν, μετὰ τοῦ πένθους ἐκείνων οἵτινες ἔπεσον ὑπὲρ τῶν νεκρῶν αὐτῶν καὶ μετὰ τρυφερωτάτης συμπαθείας διὰ τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, οἵτινες θλίβονται δι' αὐτούς, μετὰ ἀπείρου αἰσθήματος ὅτι διὰ πάντα ὅσα ἐπράξαμεν καὶ εἴδομεν ἐγενόμεθα ἐν τε τῇ σκέψει καὶ τῇ πράξει ὄργανα τοῦ Ὑψίστου, ἀποδίδομεν εἰς Αὐτὸν τὴν δόξαν καὶ τὸν αἶνον.»

Ἀναγινώσκοντες τὸ ἀρθρίδιον τοῦτο ἐν τῷ παγκοσμίῳ φύλλῳ τοῦ Λονδίνου μεταφερόμεθα νοερῶς εἰς παλαιοὺς χρόνους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν ὅτε τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα ἦτο τὸ ἐπικρατέστατον καὶ ἐκυριάρχει ἡ ἐπὶ τὴν θείαν πρόνοιαν πίστις, ἥτις ἐθέρμαινε καὶ ἐνεψύχου ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους ἐμπνέουσα ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν ἐν ταῖς ἀτυχίαις, μετριοπάθειαν καὶ ταπεινοφροσύνην ἐν ταῖς εὐτυχίαις, καὶ αἴρουσα τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους ὅλου εἰς ὁρίζοντας πνευματικοὺς καὶ ἠθικοὺς ὑψηλούς, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκρατύνετο καὶ ἐνισχύετο δι' ὅλου τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ διὰ τούτου μόνον ἐξηγεῖται ἡ ὑπερχιλιετὴς μεγαλουργία τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, ἥτις ἐξέπεσεν ὅτε καὶ ἡ ὑψηλὴ αὐτῆς πίστις ἐξέπεσεν εἰς δεισιδαιμονίαν καὶ μικρολόγον φανατισμόν.

Εἶναι ἀξιοθαύμαστος ἡ εὐσέβεια τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, ὅστις ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Παύλου ἀνακαλεῖ τοὺς Βυζαντινοὺς Αὐτοκράτορας ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστος, ὅτι ἐκδηλοῦται αὕτη παρὰ λαῷ ἀνελθόντι εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπάρθῃ οὗτος καὶ ἀλλοφρονήσῃ ὑπὸ ὑπερηφανείας καὶ ἐγωϊσμοῦ, προσέρχεται εἰς τοὺς ναοὺς καὶ δέεται καὶ δοξολογεῖ τὸν Παντοδύναμον καὶ Ὕψιστον Θεόν, ὡς δωρητὴν πάντων τῶν χαριομάτων καὶ τῶν ἀρετῶν δι' ὧν ἐμεγαλούργησε καὶ ἐδοξάσθη τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ μυστήριον τοῦ Βρεττανικοῦ μεγαλείου, ὅπερ ἀδιάπτωτον αὐξάνεται καὶ ἐνισχύεται, καὶ δὲν θὰ ἐκπέσῃ ἐφ' ὅσον ἐδράζεται ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ βαθείας εὐσεβείας πρὸς Θεόν.

«Πασῶν τῶν ἀρετῶν ἡγεμόν ἐστιν ἡ εὐσέβεια» ἔλεγον καὶ ἐδόξαζον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, καὶ τὸ σοφὸν τοῦτο ἀπόφθεγμα ἀποδέχεται τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος, ὡς δηλοῖ τὸ ἄνωθι παρατεθέμενον ἄρθρον.

Καὶ ἂν οἱ Βρεττανοὶ ἄλλοθεν διδαχθέντες ἐμεγαλύνθησαν καὶ μεγαλύνονται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι τῶν μεγίστων διδασκάλων τῆς ἀνθρωποτητος ἂς μὴ παυώμεθα ἀρυόμενοι τὰ ὕψιστα καὶ μέγιστα διδάγματα καὶ μαθήματα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου καὶ ἀνεξαντλήτου προγονικοῦ θησαυροῦ ἡμῶν.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΛΟΥΪΔ-ΤΖΩΡΤΖ

[Αἱ ἀγορεύσεις τῶν ἐξόχων πολιτικῶν ἀνδρῶν περὶ τῶν τοῦ μεγάλου πολέμου καὶ τῆς ἄρτι συνομολογηθείσης εἰρήνης ἐνέχουσι θέσιν, οἵαν αἱ δημηγορίαι παρὰ Θουκιδίδῃ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὑπὸ τῶν ἐξεχόντων τότε ἀνδρῶν, βασιλέων στρατηγῶν, πρέσβεων καὶ ἄλλων, καὶ αὗται ἀποτελοῦσι τὰ ὑψηλότερα, φωτεινότερα καὶ διδακτικώτερα μέρη τῆς μεγάλης ἱστορίας. Διὰ ταῦτα καὶ ἡμεῖς κατὰ προτίμησιν παρέχομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἐξεχόντων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ στρατηγῶν περὶ τοῦ μεγάλου πολέμου, διότι ὑπὸ τὴν δδηγίαν καὶ τὴν ἔμπνευσιν τούτων δυνάμεθα νὰ μελετήσωμεν καὶ ἐννοήσωμεν τὴν ἀλληλουχίαν καὶ τὴν πραγματικὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν τῶν γεγονότων καὶ τῶν πραγμάτων ὡς καὶ τῶν δρώντων καὶ ἐξεχόντων κατ' αὐτὰ προσώπων.

Ὁ πολὺς Οὐάλδς Πρωθυπουργὸς Λόϋδ-Τζῶρτζ εἰσάγων εἰς τὸ Κοινοβούλιον τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης Εἰρήνης ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν ἑκατέρωθεν πληρεξουσίων καὶ ζητῶν τὴν ψῆφον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ συνηγόρησε διὰ μακρῶν ὑπὲρ τῆς Συνθήκης καὶ ἡ ἀγόρευσίς του ἀποτελεῖ τὰ μάλα διδακτικὸν ἀνάγνωσμα διὰ πάντα διανοούμενον καὶ σοβαρὸν ἀναγνώστην.

Ἡ εἰσήγησις ἐγένετο μετὰ μεσημβρίαν τῆς 3 Ἰουλίου. Ὁ κ. Λόϋδ-Τζῶρτζ προοιμιαζόμενος ἀπηύθυνε φιλόφρονας λόγους πρὸς πάντας ὅσοι συνειργάσθησαν εἰς τὴν συνομολόγησιν καὶ σύνταξιν τῆς Συνθήκης, μεθ' ὃ ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος τοῦ λόγου του.]

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ

«Οτε τελευταίον ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς Συνθήκης, αἱ κύριαι γραμμαὶ αὐτῆς εἶχον διευθετηθῇ. Ἐτόλμησα τότε νὰ ἀποκαλέσω αὐτὴν αὐστηρὰν ἀλλὰ δικαίαν Συνθήκην. Ἐμμένω εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦτον.

Οἱ ὅροι εἶναι, ὑπὸ πολλὰς ἀπόψεις, ὅροι τρομεροί, οὓς ἠδύνατό τις νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τινα χώραν. Τρομεραὶ εἶναι αἱ πράξεις τὰς ὁποίας ἀναμείβει αὕτη. Τρομεραὶ ἦσαν αἱ συνέπειαι αἵτινες ἐπεβλήθησαν εἰς τὸν κόσμον πολλῷ τρομερώτεραι θὰ ἦσαν, ἐὰν ἐπετύγχανον Τί σημαίνουσι διὰ τὴν Γερμανίαν; Ἂς ἀπίδωμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν εἰλικρινῶς. Τῷ 1914 ὑπῆρχεν Αὐτοκρατορία ἥτις ἐκέκτητο τὸν μέγιστον στρατὸν ἐν τῷ κόσμῳ—τὸν μέγιστον ἴσως, ὃν εἶδέ ποτε ὁ κόσμος. Ἦτο ἐντελὴς καὶ ἰσχυρὰ πολεμικὴ μηχανή. Ἦτο ὁ τρόμος τοῦ κόσμου Ἤρκει νὰ ἐπισχεθῆτε τὴν Γαλλίαν ἢ ἄλλην χώραν ἵνα καταμάθητε πόσον ἔτρεμεν· ἡ Εὐρώπη—ἴδὲ εἶναι ὑπερβολὴ—ἡ Εὐρώπη ἔτρεμε πρὸ τοῦ δούπου τῆς κραταιᾶς μηχανῆς ταύτης. Καθίστη οὕτος τὴν λέξιν Γερμανία κραταιάν. Περιεστάλη αὐτὴ τώρα εἰς τὸ μέγεθος δυνάμεως καταλλήλου ὅλως ἵνα τηρῇ τὴν εἰρήνην ἐν Γερμανίᾳ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἱκανὴ νὰ διαταράττῃ τὴν εἰρήνην καὶ τοῦ ἀσθενεστάτου τῶν γειτόνων αὐτῆς, οὐδὲ τῆς Τσεχοσλοβακίας (ἐπευφημίαι).

Ὑπῆρχε Ναυτικόν, τὸ δεύτερον ἐν τῷ κόσμῳ. Ἤκουσα μεγάλας συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ ταύτῃ, αἵτινες παρεῖχον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ Ναυτικὸν τοῦτο ἠδύνατο ἐπιτυχῶς νὰ προκαλέσῃ τὸ μέγιστον ναυτικὸν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἱκανὸν τὸν τρομερὸν αὐτὸν στρατὸν ὅπως εἰσβάλῃ εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἥτις δὲν ἔχει ὑποστῆ ἐπιδρομὴν ἀπὸ ἑκατοντάδων ἤδη ἐτῶν.

Τοῦτο δὲν ἦτο πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ποῦ εἶναι τώρα; (Ἐπευφημίαι). Αἱ γερμανικαὶ ἀποικίαι ἐξετείνοντο ἐπὶ ἓν ἑκατομμύριον καὶ ἥμισυ τετραγ. μιλλία. Δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον αὐταί. Ἀπεσπάσθησαν ἀπ' αὐτῆς, καὶ οἱ πληθυσμοὶ αὐτῶν σχηματίζουσι ἀκέραιον μέρος ἄλλων χωρῶν. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν αὐτῆς διεσκορπίσθη. Ὁ κυβερνήτης, ὅστις ὡμίλει περὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐπὶ 30 ἔτη, τώρα εἶναι φυγάς, καὶ ταχέως θὰ ὑποστῇ δίκην, (παρατεταμέναι ἐπευφημίαι) ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας, ἐξ ὀνόματος

της χώρας του, ήθελε νά ἐκφοβίζῃ.

Εἶναι ὄροι τρομεροί.

Τὸ πολεμικὸν χρέος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο μέτριόν τι, ἐδιπλασιάσθη, ὥστε νὰ πληρώσῃ τὴν ἐπανόρθωσιν εἰς ἐκείνους καθ' ὧν ἐπροξένησε ζημίας.

Δὲν σμικρύνω τοὺς ὅρους, καὶ ἂν τις θέλῃ νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν φαντασίαν του ὅπως κατανοήσῃ τί σημαίνουσιν οὗτοι, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόσητε τοὺς ὅρους τούτους εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν, καὶ τὰ ἔντιμα μέλη θὰ κατανοήσωσι τί σημαίνουσιν οὗτοι. Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι εἶναι αὐστηροί. Ἀλλ' εἶναι δίκαιοι; Ἂς ἐξετάσωμεν κεχωρισμένως ἐκείνους οἵτινες προὐκλήθησαν λάβετε τοὺς ἐδαφικοὺς ὅρους.

Ὡς πρὸς τὰς χώρας αἵτινες ἀφηρέθησαν ἀπὸ τῆς Γερμανίας αὐτῆς, εἶναι π α λ ι ν ό ρ θ ω σ ι ς (ἐπευφημίαι). Ἡ Ἀλσατία καὶ Λωρραίνη, βία ἀποσπασθεῖσαι ἀπὸ τῆς χώρας πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ πληθυσμὸς σὼν ἦτο ἀφωσιωμένος. Εἶναι ἀδικία, νὰ ἀποδοθῶσιν αὖται εἰς τὴν χώραν των; (βουλευταί. Ὄχι.)

Τὸ Σλεσβιχ-Ὁλστάϊν, ὁ χαμερπέστατος τῶν δόλων τῶν Χοχεντζόλερν-νὰ ληστεύῃ πτωχήν, μικρὰν καὶ ἀδύνατον χώραν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν πράττῃ τοῦτο, καὶ νὰ ναταικρατῇ τὴν χώραν ταύτην παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐπὶ 50 ἢ 60 ἔτη. Χαίρω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παλινορθώσεως τοῦ Σλέσβιχ-Ὁλστάϊν. Ἡ Πολωνία, κατατεμαχισθεῖσα ἵνα τρέφῃ τὴν σαρκοβόρον βουλιμίαν τῆς Ρωσικῆς, τῆς Πρωσσικῆς καὶ τῆς Αὐστριακῆς αὐταρχίας. Ἡ Συνθήκη αὕτη συνέτριψε πάλιν τὴν Πολωνικὴν σημαίαν καὶ τώρα κυματίζει αὐτὴ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς λαοῦ ἐλευθέρου καὶ ἡνωμένου καὶ θὰ ὑπερασπίζεται οὐχὶ ἁπλῶς μετὰ γενναιότητος ἀλλὰ καὶ μετὰ συνέσεως. Διότι ἡ Πολωνία εἶναι, τῷ ὄντι, ἐν ἐπικινδύνῳ θέσει μεταξὺ μιᾶς Γερμανίας ἀφαιρεθείσης τῆς λείας αὐτῆς καὶ μιᾶς ἀγνώστου Ρωσίας ἥτις δὲν ἀνέδυσεν ἀκόμη. Πᾶσαι αἱ ἐδαφικαὶ αὗται τροποποιήσεις, περὶ ὧν ἠκούσαμεν, εἶναι ἀποκατάστασις. Λάβετε τὸ Δαντζίγ, ἐλευθέρα πόλις, βία συμπεριληφθεῖσα εἰς τὸ βασίλειον τῆς Πρωσσίας. Εἶναι πᾶσαι αὗται χῶραι αἵτινες ἔδει πρέπει νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἦδη ἀποκατέστησαν εἰς ἐλευθερίαν τῆς ὁποίας εἶχον στερηθῇ ὑπὸ τῆς Πρωσσικῆς ἐπιθέσεως

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπω μίαν λέξιν πρὶν ἀφήσω τὸ πρόβλημα τῆς Πολωνίας, ἐπειδὴ ἐγένετο συζήτησις περὶ αὐτοῦ. Ὅσον ἄδικον ἦτο νὰ λάβωμεν Πολωνοὺς καὶ θέσωμεν ὑπὸ γερμανικὴν διοίκησιν, τόσῳ ἄδικον, θὰ ἦτο νὰ λάβωμεν Γερμανικοὺς πληθυσμοὺς καὶ νὰ θέσωμεν αὐτοὺς ὑπὸ διοίκησιν πολωνικὴν καὶ θὰ ἦτο ἐξίσου μωρόν. Διά τε στρατηγικοὺς καὶ δι' οἰκονομικοὺς λόγους θὰ ἐπροξενοῦμεν κακὸν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἡ Εὐρώπη ἔσχε τὸ μάθημα τῆς Ἀλσατίας—Λωραίννης, καὶ θὰ ἦτο μωρία δι' ἡμᾶς νὰ δημιουργήσωμεν πλείονας Ἀλσατολωραίννας ἐν Εὐρώπῃ Θὰ ἦτο ἄδικημα οὐ μόνον κατὰ τῆς Γερμανίας ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῆς τῆς Πολωνίας, θὰ ἦτο ἄδικημα κατὰ τῆς Εὐρώπης. Ἐντὸς 50 ἐτῶν ἴσως ἡ Πολωνία θὰ ὑπέμενε τὴν ποινὴν τῆς ἁρπαγῆς ἣν θὰ διέπραττε διὰ τῶν Συμμάχων τῷ ἔτει τούτῳ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ Βρεττανοὶ ἀντιπρόσωποι—καὶ δὲν διστάζω νὰ ἀξιῶ τὴν μερίδα μου ἐν τούτῳ—ἐναντιώθησαν κατὰ πάσης ἀποπείρας ὅπως τεθῶσι πλειονοψηφοῦντες γερμανικοὶ πληθυσμοὶ ὑπὸ διοίκησιν πολωνικήν. Φρονῶ, ὅτι ἡ Πολωνία θὰ ἔχῃ λόγους ἱκανοὺς νὰ εὐχαριστῇ ἡμῖν διὰ τὴν στάσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ταύτῃ.

Λάβετε πάσας τὰς ἐδαφικὰς ταύτας διευθετήσεις καὶ ἐρωτῶ πάντας ὅπως δείξωσι εἰς οἱα δήποτε ἐδαφικὴν μεταβολήν, ἣν ἐκάμαμεν ὡ πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐν Εὐρώπῃ, ἥτις νὰ εἶνε κατ' ἐλάχιστον ἀδικία κρινομένη δι' οἱ ἠθικὸς ἀκμῆς τιμιότητος

ΔΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ἔρχομαι, ἤδη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπανορθώσεως. Εἰ καὶ οἱ ὅροι τοὺς ὁ[illegible] ἐν σκληροί, τῷ μὴν [illegible] πόλεμον ἐκ πάντων, ἐὰν ὅλαι αἱ δαπάναι ἀς ὑπέστη πᾶσα χώρα, ἐξαναγκασθεῖσα εἰς πόλεμον ὑπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς Γερμανίας, ἐρρίπτοντο ἐπὶ τῆς Γερμανίας, θὰ ἦτο τοῦτο σύμφωνον πρὸς πᾶσαν ἀρχὴν τῆς πεπολιτισμένης δικαιοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ. Ἓν μόνον ὑπῆρχεν ὅριον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς φρονήσεως διὰ τὴν ἀπαιτηθησομένην ἐπανόρθωσιν, καὶ τοῦτο ἦτο τὸ ὅριον τῆς ἱκανότητος τῆς Γερμανίας ἵνα πληρώσῃ. Οἱ εἰλημμένοι πασῶν τῶν μεγάλων Συμμαχικῶν χωρῶν ἐξήτασαν μετὰ συντόνου προσοχῆς τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ κατέληξαν μετὰ πλήρους συμφωνίας εἰς τὰ κατὰ προσέγγισιν ὅρια τῆς ἐπανορθώσεως, ἥτις δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ ἐν τῇ Συνθήκῃ οὐδέποτε ὑπερεβάλομεν ἢ ὑστερήσαμεν τῆς ἐτυμηγορίας αὐτῶν. Προσδιωρίσαμεν κατηγορίας τινὰς ζημιῶν τὰς ὁποίας ὀφείλει ἡ Γερμανία νὰ ἐπανορθώσῃ βλάβας, τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζημίας δι' ἀπώλειαν ζωῆς μεταξὺ τῶν πολιτῶν—αὕτη περιλαμβάνει τὴν ζημίαν ἣν ὑπέμειναν οἱ συγγενεῖς τῶν γενναίων ἐκείνων ναυτῶν οἵτινες ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ τῆς χώρας ταύτης· ζημία δι' ἀπώλειαν πλοίων καὶ φορτίων· ὡσαύτως ἡ ζημία ἥτις ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῶν συντάξεων αἵτινες πληρώνονται παρὰ πάσης χώρας διὰ τὰς ἀπωλείας ἐν πολέμῳ. Ὑπάρχει τι ἄδικον νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τοὺς Γερμανοὺς αἱ πληρωμαὶ αὗται; Δὲν πιστεύω ὅτι ἠδύνατό τις νὰ ἀξιοῖ ὅτι τοῦτο εἶνε ἄδικον. Δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ἠξίου τις ὅτι τοῦτο εἶνε ἄδικον. Βεβαίως οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι ἦτο ἄδικον εἰμὴ ἂν ἐπίστευεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη τοῦ πολέμου ἦτο μετὰ τῆς Γερμανίας.

Ἔρχομαι ἐπὶ ἄλλον ὅρον—τὸν ἀφοπλισμόν. Ὑπάρχει τι ἐν τούτῳ ἄδικον, ἐὰν ἀπίδωμεν εἰς τὴν χρῆσιν ἣν ἔκαμεν ἡ Γερμανία τοῦ μεγάλου αὐτῆς στρατοῦ. Διασκορπίζοντες τὸν στρατὸν τοῦτον, ἀφοπλίζοντες αὐτόν, καθιστάντες αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐπαναλάβῃ ἣν ἐπροξένησεν οὗτος εἰς τὸν κόσμον; Ἐπανέρχομαι εἰς τὰς ἀποικίας Διεξέρχομαι γοργῶς, τὰ σημεῖα ἅτινα προὐβλήθησαν ὡς ἐμφαίνοντα ἄδηθ σκληρότητα κατὰ τῆς Γερμανίας Εἷς τινας τῶν Ἀποικιῶν ὑπάρχει καταφανὴς μαρτυρία ὅτι ἡ Γερμανία ἐκακομετεχειρίσθη σκληρῶς τοὺς ἰθαγενεῖς. Ἐὰν ἀπεδίδομεν τὰς Ἀποικίας ταύτας εἰς τὴν Γερμανίαν ἐνώπιον τοιαύτης μαρτυρίας, ἰδίᾳ ἀποβλέποντες εἰς τὸ μέρος ὅπερ οἱ ἰθαγενεῖς ἔλαβον πρὸς ἀπελευθέρωσίν των καὶ δώσωμεν οὕτω εὐκαιρίαν εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ λάβῃ ἀντίποινα, θὰ ἦτο ἐντελὴς προδοσία ν' ἀποδώσωμεν αὐτάς. Καὶ ἐὰν εἶναι ἁπλῶς ἡ μετάχειρισις τῶν ἰθαγενῶν. Λάβετε τὴν ἀλλὴν χρῆσιν ἣν ἔκαμεν ἡ Γερμανία τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς. Τὴν γοτιοδυτικὴν Ἀφρικὴν μετεχειρίσθη ὡς μέσον ἵνα ἐξεγείρῃ στάσιν καὶ ἐπανάστασιν κατὰ τῶν Νοτιαφρικανικῶν ἀποικιῶν. Τὰς ἄλλας ἀποικίας μετεχειρίσθη ὡς βάσιν πρὸς ληστείαν κατὰ τῆς ἐμπορίας πασῶν τῶν χωρῶν ἐν ταῖς θαλάσσαις ἐκείναις. Θὰ ἦτο παραφροσύνη δι' ἡμᾶς. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους θὰ ηὐρύνομεν τὸ πεδίον τῆς ἀδικίας ἐν τῷ κόσμῳ, εἶναι δὲ ἤδη τοῦτο ἱκανῶς εὐρύ-καὶ θὰ παρείχομεν νέας εὐκαιρίας εἰς τὴν Γερμανίαν πρὸς πιθανὸν μέλλον κακόν, ἀποδίδοντες εἰς αὐτὴν τὰς ἀποικίας ταύτας.

ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΪ ΖΕΡ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Λάβετε ἄλλον τινὰ ὅρον, τὴν δίκην τῶν γενομένων ὑπευθύνων διὰ τὸν πόλεμον. Νομίζω ὅτι εἶναι ἐπάναγκες, ἐὰν θέλωμεν οἱ πόλεμοι νὰ προληφθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι, ἵνα, ὅσοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι δι' αὐτοὺς καὶ μετέσχον τῆς σχευωρίας καὶ τοῦ σχεδιασμοῦ τούτων, θεωρῶνται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι. Ἐπὶ πᾶσιν ἑκατομμύρια νέων ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν καὶ ὑπῆρξαν τρομερὰ δεινὰ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ εἷς ἢ δύο ἀθῳωθῶσι ἐγένοντο κυρίως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν μηχάνευσιν αὐτοῦ. Πρέπει νὰ θεωρηθοῦν οὗτοι ὑπεύθυνοι. Ὅθεν ἀπεφασίσαμεν ἐξαιρετικὴν πορείαν. Εἶναι σημεῖον ὅτι εἶναι ἐξαιρετική. Ἂν ἐγίνοντο τοιαῦτα πράγματα ἐν τῷ παρελθόντι, θὰ ἐγίνοντο ὀλιγώτεροι πόλεμοι. Ἀπεφασίσαμεν ἵνα ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ὑπεῖχεν, ἀναμφιβόλως, τὴν πρώτην εὐθύνην τοῦ πολέμου, κατὰ τὴν κρίσιν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τῶν Συμμάχων χωρῶν, δικασθῇ διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἣν ἔκαμεν διαρρηγνύων τὰς συνθήκας, ὅστις ὑπεχρεοῦτο ὑπὸ τῆς τιμῆς νὰ σέβηται αὐτάς, ὅστις ἦτο συμβεβλημένον εἰς αὐτὰς μέρος, καὶ διὰ τούτων ἐπήνεγκον ταιαύτας φριχαλεότητας εἰς τὸν κόσμον. Αἱ Σύμμαχοι χῶραι ἀπεφάσισαν ὁμοθύμως ὅπως τὸ δικαστήριον γένηται πασσυμμαχικὸν καὶ θὰ συγκροτηθῇ ἐν Λονδίνῳ διὰ τὴν δίκην τοῦ ὑπερτάτου ὑπευθύνου διὰ τὸν πόλεμον.

Ὁ κ. Καϊτζάϊ: Τότε ὁ Κάϊζερ φαίνεται ὅτι θὰ ἐλθῃ εἰς Λονδίνον, ἐπὶ τέλους. (Γέλωτες καὶ ἐπευφημίαι).

Λόϋδ-Τζώρτζ.—Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται διὰ τὴν τιμωρίαν ἀξιωματικῶν ὡς παραβατῶν τῶν νόμων τοῦ πολέμου Ὑπάρχει ἐκτενεστέρα κατηγορία ἢ ὅσην δύναται νὰ φαντάζεται ἡ Βουλή. Τινὲς τούτων εἶνε ἀπίστευτοι. Δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω, ἂν μὴ ἦτο ἡ μαρτυρία καταφανής. Δὲν θὰ ἐπίστευον ὅτι ἔθνος μετ' ἀξιώσεως ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ τοιαύτας ὠμότητας. Δὲν θὰ ἀπαριθμήσω αὐτάς, πρέπει ὅμως νὰ τιμωρηθῶσιν. Ἀξιωματικοὶ ἔνοχοι ἐπὶ πράξεσι τοιαύταις ἐν στιγμῇ ἐπάρσεως, αἰσθανόμενοι ὅτι ἡ ἰσχύς των εἶνε ἀκάθεκτος καὶ ὅτι δύνανται νὰ πράττωσιν ὅ,τι ἂν θέλωσι, πρέπει νὰ μάθωσιν ἐν τῷ μέλλοντι ὅτι θὰ θεωρῶνται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι. Ὁ πόλεμος εἶνε ἱκανῶς φρικώδης καὶ χωρὶς νὰ διαπράττωνται τοιαῦται ἀτιμίαι κατὰ τῶν κανόνων αἵτινες εἶνε ἱκανῶς σκληροὶ καὶ ὡς ἔχουσι ἤδη.

Ὅθεν πρέπει νὰ δικασθῶσιν. Θὰ τύχωσι δικαιοσύνης ὅλως ἐλευθέρας πάντες οὗτοι, ἀπολύτως ἐλευθέρας δίκης. Ὀφείλεται εἰς τὴν τιμὴν τῶν Συμμάχων χωρῶν ὅτι ἡ δίκη θὰ εἶνε ἐλευθέρα. Θὰ δείξωμεν ὅτι εἴμεθα λαὸς πεπολιτισμένος καὶ θὰ δικάσωμεν αὐτοὺς κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰς μεθόδους τοῦ πολιτισμοῦ. Θὰ εὕρωσι πλήρη εὐθύτητα καὶ δὲν θὰ ἔχωσι δικαίωμα ἐπὶ πλέον. Τις ἀδικία ὑπάρχει ἐν τούτῳ; Τίς ἀνοίκειος τρόχυτη ὑπάρχει ἐν τούτῳ; Ὁ σκοπὸς εἶνε ἵνα κάμωμεν ταῦτα ἀδύνατα ἐν τῷ μέλλοντι.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ

Τίνες εἶναι αἱ ἄλλαι πράξεις ἀδικίας αἵτινες προνοοῦνται ἐν τῇ Συνθήκῃ ταύτῃ; Μία εἶναι ὅπως ἀπαλλαγῶμεν τῶν συνθηκῶν τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τοῦ Βρέστ—Λετόβσκ, συνθηκῶν αἵτινες ἔκαμαν τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Ρουμανίας καὶ μεγάλας μοίρας τῆς Ρωσίας δούλους ἁπλῶς τῆς γερμανικῆς ἁπληστίας καὶ ἁρπαγῆς. Εἶναι τοῦτο ἄδικον; Εἶναι ἄδικον ὅτι εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὅρους ἡμῶν κατεστήσαμεν σαφὲς ὅτι ἡ Γερμανία δὲν θὰ ἐπωφεληθῇ τὴν ἄνευ ἀνάγκης καταστροφὴν τοῦ μεταφορικοῦ μηχανισμοῦ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ τῶν ἀντιπάλων αὐτῆς ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἵνα προηγῆται ἐν τῷ ἀναγωνισμῷ τῶν ὑποθέσεων; Τὸ χρῆμα δὲν ἔχει τοῦτο δίκαιον. Δὲν δύναμαι νὰ ἀποκτήσητε μηχανὰς ἐντὸς ἑνὸς ἢ δύο ἴσως ἐτῶν, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γερμανία ἤτις οὐδέποτε ἠρημώθη θὰ προηγεῖτο. Εἴχομεν νὰ θέσωμεν ἄρθρα πρὸς προστασίαν κατὰ τούτου. Τίς ἀδικία ὑπάρχει ἐν τούτῳ;

Ἤκουσα ὅτι οἱ ὅροι ἡμῶν περὶ τῶν μεγάλων διεθνῶν ποταμῶν τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης εἶναι ἄδικοι, διότι ἐθέσαμεν αὐτοὺς ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγχον. Διατί ὄχι; Εἶναι ποταμοὶ διερχόμενοι οὐ μόνον διὰ τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς Πολωνίας, διὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ ὡσαύτως διὰ τοῦ Βελγίου. Εἶναι τοῦτο καθαρῶς δίκαιον, ἐπειδὴ μέρος τῶν ποταμῶν τούτων διέρχονται διὰ τῆς Πρωσσίας. ἡ Πρωσσία νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ στραγγαλίζῃ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῶν νέων τούτων χωρῶν ἄνευ τῶν ποταμῶν τούτων;

Οἱ ποταμοὶ οὗτοι δὲν εἶναι διὰ τὴν Πρωσσίαν. Εἶναι πλωτοὶ μέχρι τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ πρέπει νὰ παραμείνωσι πλωτοί. Καὶ ἤκουσα προσέτι ὅτι εἶναι ἀδικία ἐπειδὴ λέγομεν: «Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ συμπιέσητε τὴν ζωὴν τῶν νέων τούτων χωρῶν δίδοντες πλήρη ἐξουσίαν εἰς ἕνα παραποτάμιον ἰδιοκτήτην νὰ καθιστᾷ οὗτος ἀδύνατον τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων εἰς ἄλλους.»

Οὗτοι εἶναι ἐκ τῶν ὅρων περὶ ὧν ἤκουσα ὅτι χαρακτηρίζονται ὡς ἄδικοι. Παρακαλῶ οἱονδήποτε νὰ δείξῃ ἐν σχέσει πρὸς οἱονδήποτε τῶν κυρίων τούτων ὅρων, μίαν καὶ μόνην πρᾶξιν ἀδικίας ἢ ὅ,τιδήποτε τὸ ὁποῖον ἐν ἀμερολήπτῳ ἐντελῶς Δικαστηρίῳ δὲν ἤθελε δικασθῇ ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὑφ' ἣν τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον παρεκάθησεν ἐπὶ ἓξ μῆνας ἐν Παρισίοις μετὰ ἀκριβολογίας ἐξετάζον πάντας τοὺς ὅρους τούτους.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Τὸ ἄγκλημα τῆς Γερμανίας.—Ἡ ἀνοχὴ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ.—Αἱ ἀγγελίαι.—Ἡ ἀγγλικὴ μας πρὸς τὴν Γαλλίαν.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν κατάλογον τῶν βουλγάρων πληρεξουσίων παρὰ τῷ Συνεδρίῳ τῆς Εἰρήνης. Ἐξαιρουμένων τῶν τριῶν φιλελευθέρων τμημάτων—(Ραδοσλαύωφ, Τόντσεφφ, Γενναδιεφ) καὶ τῶν δογματικῶν σοσιαλιστῶν, πάντα τὰ πολιτικὰ σύμπλεγματα ὅσα ὑπάρχουσιν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἀντιπροσωπεύονται ἐν αὐτῷ. Ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐντολοδόχων τούτων, ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, ἐγωϊσθῆ ἀναζητοῦσα τὰς ἧττον σχετιζομένας προσωπικότητας μετὰ τῆς Κεντρ. Συμμαχίας. Ἐπέτυχε μόνον ὡς πρὸς τοὺς δύο νέους πολιτικούς, τοὺς κ.κ Γκάνεφφ καὶ Σταμπουλίσκη. Ἀφοῦ ἐξηρεύνησεν ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ πανθέῳ τῶν Βουλγάρων πολιτικῶν, ἡ κυβέρνησις τῆς Σόφιας εὗρε δύο μόνον; οἵτινες δύνανται νὰ διακηρύξωσι, χωρὶς νὰ ψευσθῶσιν, ὅτι δὲν εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς νίκης τῆς Πρωσσίας.... Καὶ οἱ δύο οὗτοι πολιτικοὶ εἶνε πρόσωπα πολιτικὰ δευτέρου βαθμοῦ, τοῦ πρώτου οὐδέποτε μετελθόντος τὴν πολιτικήν, καὶ τοῦ δευτέρου μηδέποτε ἀκολουθηθέντος ἐν τοῖς αἰσθήμασιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀγροτικοῦ ὁμίλου, ὅστις, τοὐναντίον, ὑπῆρξε, κατὰ τὸν πόλεμον πολύτιμος βοηθὸς τοῦ Τσάρου Φερδινάνδου καὶ τῆς κυβερνήσεώς του.

Οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι καὶ τὰ πολιτικὰ συμπλέγματα εἰς ἃ ἀνήκουσι, φέρουσι λοιπὸν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ἐν τῷ πνεύματι αὐτῶν τὴν γερμανικὴν διανοητικότητα, καὶ παρ' ἔλην τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ὅπως παρουσιασθῶσιν ὡς γενόμενοι «πιστοὶ» εἰς τὴν Συνεννόησιν, θὰ τοις εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἀποκρύψωσι τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν. Οἱ Θεοδωρώφ, οἱ Γκέσσωφ, οἱ Σακύσωφ, οἱ ναροδνικάκοι, οἱ δημοκράται, οἱ σοσιαλισταὶ καὶ οἱ ἀγροτικοὶ ἄνευ διακρίσεως συμπλέγματος καὶ ἰδεώδους, εἶχον διακηρύξει μεγαλοφώνως τὴν ἀνάγκην τοῦ θριάμβου τῆς Πρωσσίας, διότι ἐγνώριζον ὅτι μόνη ἡ Νίκη τῆς κτηνώδους δυνάμεως κατὰ τοῦ Δικαίου ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν πραγματοποίησιν τῆς Μ. Βουλγαρίας μετὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Σ έμματος διὰ τὸν Τσάρον Φερδινάνδον.

Οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι, οἵτινες διακηρύττουσι σήμερον ἐνώπιον τοῦ κόσμου τὸ ψεῦδος τῆς «ἀνταντοφίλιας» των, δὲν ἠκολούθησαν κατὰ τὸν πόλεμον εἰμὴ μίαν πολιτικὴν στενῆς συνεργασίας μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν καὶ, ἂν ὁ πόλεμος παρετάθη ὑπερμέτρως, ἐὰν ἡ Νίκη τῆς Συνεννοήσεως ἐβράδυνε μέχρι τοῦ 1918, εἰς τοὺς κυρίους τούτους ἀνάγεται ἡ εὐθύνη, διότι αὐτοὶ διηύθυνον τὴν Βουλγαρίαν καὶ ὑπεστήριζον τὴν Γερμανίαν κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως.

Ὁ Πρωθυπουργὸς Θεοδωρώφ, πρόεδρος τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ Συνεδρίῳ, δὲν ἀπηγγείλε τῇ 18 Ἰουλίου 1916 λόγον ἐν τῇ Σοβράνια ἐξορκίζων τὸν βουλγαρικὸν λαὸν ὅπως διεξάγῃ σταθερῶς τὸν ἀγῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Γερμανῶν.

Κατά τινα στιγμήν, ὅτε οἱ Σύμμαχοι τόσον κατηναλίσκοντο ὅπως κλονήσωσι τὸ ἠθικὸν τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, ὁ Θεόδ. Θεοδωρώφ ἐσφράγισε τὴν ἱερὰν ἕνωσιν ἐν Βουλγαρίᾳ, αὐτὸς ἐμπόδισε τὴν ἐξασθένησιν τοῦ βουλγαρικοῦ μετώπου, αὐτὸς ἔδωκε τὴν ὤθησιν εἰς τοὺς βουλγάρους στρατιώτας, ἀποκαμόντας ὑπὸ τῆς ἀπροσδιορίστου παρατάσεως τοῦ πολέμου. Μετὰ ποίου θάρρους ὁ Θεόδ. Θεοδωρώφ θὰ ἐτόλμα σήμερον νὰ ζητήσῃ ἐπιείκειαν παρ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐπολέμησε μεθ' ὅλης τῆς παραφορᾶς τοῦ ρητορικοῦ προτερήματός του καὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς δυνάμεώς του;

Καὶ ὁ κ. Γκέσσωφ, κατά τινα στιγμήν, ὅτε ἡ γερμανικὴ νίκη θέφαίνετο πιθανή, ἔγραφεν ἐνυπογράφως ὅτι «ἡ Βουλγαρία συμβάλλεται ὅπως ἀποφασισθῇ ἡ προσεχὴς τύχη τοῦ κόσμου!»

Καὶ οἱ κ.κ. Σακύσωφ καὶ Σακάρωφ, οἵτινες ἐν Στοκχόλμῃ, ἐν ὀνόματι τῆς βουλγαρικῆς δημοκρατίας, εἰργάζοντο ὑπὲρ τῆς γερμανικῆς εἰρήνης καὶ διεκήρυττον πρὸς τοὺς ἐφημεριδογράφους (Ν. Ἑλ. Τύπος 27 Ἀπριλίου 1917) ὅτι ἡ «σοσιαλοδημοκρατικὴ Βουλγαρία εὔχεται τοὺς στενωτάτους οἰκονομικοὺς καὶ πολιτικοὺς δεσμοὺς μετὰ τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν.» Ὁ κ. Παναρέτωφ, πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας ἐν Ὀὐάσσιγκτων, ὅστις ἀπέτυχε νὰ βλάψῃ τὴν ἄμυναν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Λουκώφ ὅστις, καταλείπων τὸ Βουλγαρικὸν γεν. Ἐπιτελεῖον, ἔνα ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς δευτέρας στρατιᾶς, εἶχε διακηρύξει μεγαλοφώνως, τῷ 1917, εἰς τὸ ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνον τὰς ἀρετὰς τῆς γερμανικῆς δυνάμεως...

Καὶ ὁ κ. Σακάρωφ οὗτινος τὸ διπλωματικὸν στάδιον ἐσημειώθη διὰ ὑπερβολικῆς τρυφερότητος πρὸς τὰς κεντρικὰς αὐτοκρατορίας, καὶ τέλος ὁ κ. Μορτώφ, ὑπουργὸς ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ Ροδοσλαύωφ, καὶ πλάσμα τοῦ Τσάρου Φερδινάνδου, μὲ ποῖον θάρρος πάντες οἱ κύριοι οὗτοι θὰ τολμήσωσι νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης τὴν ραγμποίησιν ἐνείρου ὅπερ εἶχεν ὑφυπεύσει διὰ τῆς ὀπτασίας τῆς γερμανικῆς νίκης;

Οὐχί, αἱ δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως δὲν θὰ γένωνται παίγνιά των. Ἡ Βουλγαρία ὁλόκληρος εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς Γερμανίας, ἕτοιμος νὰ ἀρχίσῃ πάλιν μετὰ τῆς Γερμανίας ὅ,τι δὲν ἐπέτυχε μέχρι σήμερον.

Ἡ στάσις, κατὰ τὸν πόλεμον, τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν της, τοὺς ὁποίους ἀποστέλλει ἡμῖν σήμερον ὡς πληρεξουσίους τῆς εἰρήνης, οὐδεμίαν ἐπιτρέπει ἀμφιβολίαν περὶ τούτου. Ἐὰν λοιπὸν αἱ δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἐπιθυμοῦν εἰλικρινῶς νὰ τερματίσωσι καὶ ἐν τοῖς Βαλκανίοις αὐτοῖς τὴν περίοδον τῶν πολέμων καὶ τῶν ταραχῶν, τὸ μόνον μέσον ὅπως κατορθώσωσι τοῦτο, εἶναι νὰ περιορίσωσι τὴν Βουλγαρίαν εἰς πραγματικὴν ἀδυναμίαν.

LEON SAVATZIAN

Διευθυντὴς τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Βαλκανίων.

Journal des Débats.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ ἐξέλιξις τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῆς εἰρήνης καὶ ἐν τοῖς διαβουλίοις τῶν κυβερνήσεων προμηνύουσιν ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ ὑποθέσεις συμπλέκονται κατὰ τρόπον ὥστε αἱ σχέσεις τῶν δύο φυλετικῶς συγγενῶν λαῶν νὰ ἐπηρεάζωνται ἰσχυρῶς καὶ νὰ αὐξάνεται παρ' ἑκατέρῳ τούτων τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τῆς πολιτικῆς ἰδίᾳ καταστάσεως ἐν τῷ ἑτέρῳ.

Διὰ ταῦτα μεταφράσαντες καταχωρίζομεν ὠδε ἀνταπόκρισιν ἐκ Ρώμης πρὸς τὴν παρισινὴν «Ἔφημ. τῶν Συζητήσεων» ἐκθέτουσαν τὴν ἐν Ἰταλίᾳ πολιτικὴν κατάστασιν ἥτις ἐνδιαφέρει σήμερον εἴπερ ποτὲ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΟΛΙ

Η φιλίνη ἐπανῆλθεν εἰς τὰς πόλεις; ὅπου ἡ ἐπανάστασις ἐμαίνετο ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Τοῦτο εἶναι μία ἐπιτυχία διὰ τὸν κ. Νίτσι. Γνωρίζω, καλῶς, ὅτι τὰ καταστήματα εἶναι κενά, ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορευμάτων ἐξέπεσεν εἰς τὸ ἥμισυ, μόνον ὅτι δὲν εὑρίσκονται τοιαῦτα.

Τὰ ὠὰ εἶναι σπάνια, τὰ ζυμαρικὰ ὡσαύτως. Ἐδήλωσε νὰ ἀσκήσωσι τὸ δικαίωμα ἐπιτυχέως, εἰς τὴν Ὕλαυδρον καὶ νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ πολυβόλα κατὰ τῶν χωρικῶν ὡς ἔσχατον ἐπιχείρημα.

Ὁ κ. Νίτσι ἔχει μεγάλην πεποίθησιν εἰς ἑαυτὸν καὶ πολλὴν πανουργίαν, εἶναι *molto furbo*», λέγουσιν οἱ συμπατριῶται του. Ἐὰν παραμείνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἔχει τὴν ἐλπίδα νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τοῦ βίου καὶ τοῦ ἐπιτοκίου τῆς χώρας του. Δὲν ὑπάρχει τῇ στιγμῇ ταύτῃ μᾶλλον κατεπείγον ζήτημα.

Δύναταί τις νὰ σκέπτηται ὅ,τι θέλει περὶ τοῦ κ. Νίτσι, ὁ «Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος» δὲν ἐφείσθη ἐπαίνων. Ἡ *Ὥρα*, «Ἐθνικὴ Ἰδέα» εἶναι ἀκόμη ὅτι ἦτο «ὁ μόνος ἐναντίον τοῦ ἔθνους». Ταῦτα ὅμως εἶναι λέξεις ἀνόητοι καὶ ἐννοίας κεναὶ οὔτε καὶ ἡ πρόσφατος κήρυξις πολέμου κατὰ τῆς Γαλλίας ὑπό τινος φίλου τῆς ἐφημερίδος ταύτης, τοῦ κ. *Ἔξ φόβο*. Ὁ κ. Νίτσι εἶναι τρόπον τινὰ πατριώτης πολιτικός, ὅστις ἠνόησε τὰ δεινὰ ἐξ ὧν ἔπασχεν ἡ Ἰταλία. Πρὸ πολλοῦ ἔχει εἰπεῖ ὅτι τὸ πρῶτον καθῆκον Ἰταλοῦ πολιτικοῦ εἶναι νὰ θέσῃ εἰς ταξιν τὰ οἰκονομικά. Ἔμπιστευθεὶς εἰς τὸν κ. Τιττόνι ὅπως, ἐπανορθώσῃ τὸ γενόμενον κακὸν ὑπὸ τοῦ κ. Σονιτίνο, θὰ ἐπιχειρήσῃ ὅπως ἰσοζυγίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ δώσῃ εἰς τὴν χώραν του ὅ,τι δὲν ἔχει τώρα. Ἐπιθυμεῖ ὅμως νὰ ἐργασθῇ ἐν τῇ ἡρεμίᾳ, καὶ εἶναι ἀξιέπαινος ὅτι θέλει νὰ καταδύσῃ ἀμειλίκτως τοὺς αἰωνίως ἐξημμένους, οἵτινες θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ἠτιμασμένους, ἂν μή, ἐν ἑκάστῳ ἄρθρῳ αὐτῶν, ὁμιλήσωσι περὶ ξηρᾶς πυρίτιδος καὶ μεγάλης προδοσίας τῶν Συμμάχων.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀπὸ τῆς 1)14 Αὐγούστου 1919 ἡ ἐπωνυμία τοῦ καταστήματός μου μετατρέπεται εἰς

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ & Σ^ΙΑ

Τῆς νέας ταύτης ὑπογραφῆς δικαιοῦται νὰ κάμνῃ χρῆσιν καὶ ὁ ἡμέτερος κ. **Γεώργιος Χ. Κωνσταντινίδης** ὅστις τυγχάνει ἤδη συνέταιρός μου.

Λευκωσία τῇ 25)7 Αὐγούστου 1919.

Μετὰ τιμῆς
ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ

Ὁ κ. Σταῦρος Σ. Λουκαΐδης θὰ ὑπογράφῃ:

Σ. Σ. Λουκαΐδης καὶ Σία

Ὁ κ. Γεώργιος Χ. Κωνσταντινίδης θὰ ὑπογράφῃ:

Σ. Σ. Λουκαΐδης καὶ Σία.

(2—1)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πωλεῖται διὰ προαιρετικὸν πλειστηριασμὸν ἡ ἔναντι τῆς Ἐμπορικῆς Λεσχης κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν ἐν Λευκωσίᾳ οἰκία τῆς κυρίας Δανάης Σοφοκλέους περιλαμβάνουσα τρία 1 σόγεια δωμάτια μετὰ τοῦ φωταερκείου κ. Εὐ. Εὐαγγέλη, διάδρομον, αὐλὴν μετὰ δένδρων καὶ λάκκου μετὰ ἀντλίας καὶ 4 ἀνώγεια δωμάτια.

Ἡμέρα πωλήσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Λεσχῃ ὡρίσθη ἡ 8 Σεπτεμβρίου 5

Οἱ βουλόμενοι ἀ. ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Σιαμπάνην, Ἐμπορικὴν Λέσχην, ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. Κυριάκου Τρικούπη ὅστις, τυγχάνει πληρεξούσιος ἐπίτροπος τῆς ἰδιοκτητρίας.

(4—1) **Κυριάκος Τρικούππης.**

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Προῒὼ ὁρᾶν γνωστὸν ὅτι ἀπεχώρησα τοῦ ἐν Μόρφῳ καταστήματος τοῦ κ. Χρ. Τσιγαρίδου καὶ Υἱοῦ καὶ συνέστησα νέον κατάστημα ἐμπορικὴν συνεταιρικὴν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου **Κυριακοῦ Λοΐζου** ἔναντι τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Χρ. Τσιγαρίδου καὶ ὅπου ἄλλοτε τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. Οἰκονομίδου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΚΩΣΤΑΣ ΛΟΪΖΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΣ

Εὐελπιζόμενοι, ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑποστηρίξεως ὑμῶν διαβεβαιοῦμεν ὅτι θὰ εὑρίσκητε πάντοτε πάντα τὰ εἴδη καλλίστης ποιότητος καὶ ἀντὶ τιμῶν συγκαταβατικῶν.

Ἐν Μόρφῳ τῇ 22 Ἰουλίου 1919.

Διατελοῦμεν πρόθυμοι
ΚΩΣΤΑΣ ΛΟΪΖΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΣ.

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ

Θέλομεν ἅπαντες νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία δὲν θὰ διαψεύσῃ τὰς ὑφηλὰς καὶ εὐγενεῖς ἐπαγγελίας διὰ στόματος τοῦ Ἄνακτος καὶ τῆς Κυβερνήσεως Αὐτοῦ πρὸς τοὺς ξενοκρατουμένους λαοὺς περὶ ἐλευθερίας καὶ αὐτοαποφάσεως αὐτῶν. Ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Παύλου ἐν Λονδίνῳ ὁ βασιλεὺς καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ βρεττανικὸν ἔθνος ὅλον ἀνέπεμψε κατανυκτικὸς δεήσεις καὶ ὁποκαρδίους εὐχαριστίας τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ ἐκ τῶν κινδύνων καὶ δι' ὅσα διέπραξε τοῦτο μεγάλα καὶ ἔνδοξα θεία συνάρσει καὶ ἀρωγῇ.

Πιστεύοντες ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Βρεττανικὸς λαὸς εἰς Θεὸν Παντοδύναμον καὶ Πανάγαθον καὶ ἀπείρως δίκαιον δὲν δύνανται, χωρὶς νὰ ἀσεβήσωσι καὶ βλασφημήσωσι πρὸς αὐτόν, ν' ἀρνηθῶσι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν αὐταπόφασιν εἰς λαὸν χριστιανικόν, λαὸν ἐκπαλαι πεπολιτισμένον καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον δικαιομένον νὰ τύχῃ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνδιαφέρωμεν τοὺς στρατηγικοὺς λόγους εἵτινες προβάλλονται σήμερον πρὸς διατήρησιν τῆς Κύπρου ὑπὸ ἀγγλικὴν κυριαρχίαν. Ἐὰν ἡ Γαλλία θὰ διοικῇ ὡς ἐντελοδέσποτον τὴν Συρίαν, καὶ τὴν ἐναντιοῦται ἡμῶν Παμφυλίαν καὶ Κιλικίαν ἡ Ἰταλία, ἡ Ἀγγλία κατέχει τὴν Αἴγυπτον ὡς κυρίαρχος καὶ ὄπισθεν τῶν γάλλων ἐν Συρίᾳ ὑπάρχει ὁ μέγας Ἀραβικὸς ὄγκος, ὥστε οὐδεὶς νὰ ὑπάρχῃ φόβος διὰ τὴν Ἰνδικὴν εἴτε διὰ τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ εἴτε διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου.

Ἡ Μ. Βρεττανία οὐδέποτε θὰ παύσῃ κυριαρχοῦσα τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν Ὠκεανῶν, οὐδὲ βλέπομεν ἄλλο ἔθνος, μετὰ τὴν Γερμανίαν, ἱκανὸν ν' ἀπειλήσῃ τὴν βρεττανικὴν θαλασσοκρατίαν. Τί δύνανται νὰ παρασκευάσωσι Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὥστε ἡ ποντομέδουσα Ἀγγλία νὰ ὑπολογίζῃ κινδύνους προσεχεῖς κατὰ τῆς θαλασσοκρατίας αὐτῆς;

Οἱασδήποτε οὖτοι ναυτικὰς παρασκευὰς καὶ ἂν ἤθελον ἐπιτελέσει ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Παμφυλίᾳ καὶ Κιλικίᾳ, οἱ βρεττανικοὶ στόλοι θὰ ἐμηδένιζον ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ τόν τε Γαλλικὸν καὶ τὸν Ἰταλικὸν καὶ Γαλλία καὶ Ἰταλία θὰ ἀπεκλείοντο δεινῶς, ὥστε αἱ ἐν Ἀνατολῇ δυνάμεις αὐτῶν νὰ λιμοκτονήσωσιν.

Ἀσύστατα ἄρα ἆλως καὶ ἀστήρικτα εἶναι ὅσα καὶ ἂν προβάλλωνται ἐπιχειρήματα περὶ τῆς στρατηγικῆς ἀξίας τῆς Κύπρου διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀφοῦ ἀπεδείχθη αὕτη μηδαμινὴ ἐν τῷ προσφάτῳ πολέμῳ.

Διὰ ταῦτα πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ ἐμμένοντες ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ διατηρήσεως τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν ἄγγλων ἐμπνέονται μόνον ὑπὸ τοῦ ταπεινοῦ πνεύματος φιλοκτημοσύνης καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ καλῶς νοουμένου συμφέροντος τῆς Μ. Βρεττανίας.

Κατὰ τὸν τελευταῖον ἄλλως τε πόλεμον ἀπεδείχθη ὅτι ἐν καιρῷ πολέμῳ οὐδενὸς ἔθνους ἡ σύδειτερότης εἶναι ἐξησφαλισμένη, ἂν μὴ δύναται τοῦτο διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων νὰ προστατεύσῃ αὐτήν. Πάντες οἱ ἐπικαίριοι λιμένες τῆς Ἑλλάδος κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δῆθεν χρησιμεύουσιν ὡς ὁρμητήρια τῶν ἐχθρικῶν ὑποβρυχίων καὶ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐν μέλλοντι πολέμῳ.

Ἐπὶ πλέον ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ εὐεργετημένα καὶ καθ' ὑποχρεωμένα ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας θὰ εἶναι ἡ πιστοτέρα σύμμαχος αὐτῆς καὶ ὁ ἀγρυπνότερος φρουρὸς τῶν βρεττανικῶν μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν Ἀνατολῇ ἅτινα θὰ ταυτίζωνται καὶ θὰ συνδέωνται ἀρρήκτως ἐφεξῆς.

Ἀκατανόητος διὰ τοῦτο ἀποβαίνει ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς ὄθεν στρατηγικῆς ἀξίας τῆς Κύπρου, εἶναι δὲ παράδοξον ὅτι δὲν ἐπολεμήθη ὁ ἀστήρικτος οὗτος ἰσχυρισμὸς παρὰ τῇ κοινῇ ἐν Ἀγγλίᾳ γνώμῃ, ἥτις σήμερον προβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εἰς νέον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Κύπρου.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ· χωρὶς νὰ ἐχώμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀναγνωσθῶσι παρ' οὐδενός, δι' ἡμᾶς δὲ ὡς Κυπρίους καὶ ὡς Ἕλληνας ἡ τύχη τῆς Κύπρου προσλαμβάνει εὐρυτέραν καὶ ἔξω τῶν ὁρίων αὐτῆς σημασίαν ἐθνικήν.

Ἐπιμένοντες οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Κύπρου, προϋποθέτουσι πάντως ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ διατηρήσῃ τὴν Δωδεκάνησον τῆς ὁποίας ἡ κατανράτησις ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν θὰ δικαιολογῆται ὑπὸ τῆς διατηρήσεως τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, καὶ οὕτω συνδέονται ἐφεξῆς στενῶς αἱ τύχαι Κύπρου καὶ Δωδεκανήσου καὶ ὁ ἐθνικὸς καθήκων ἡμῶν προσλαμβάνει ἐφεξῆς μεγαλειτέραν καὶ ἐπιτακτικωτέραν ἐπιβολήν. Διὰ τὴν Κύπρον ἡ Ἀγγλία, τῷ 1878, ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου παρεγκώνισε τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐν Ἠπείρῳ καὶ κινδυνεύει πάλιν ἡ Κύπρος νὰ γένηται αἰτία καὶ ἄλλης θνητῆς ζημίας, τῆς κατακρατήσεως τῆς Δωδεκανήσου ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἐὰν ἡ Ἀγγλία παρεχώρει τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ εἶχε τὸ δίκαιωμα νὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅπως ἀποδώσῃ καὶ αὐτὴ τὴν Δωδεκάνησον, ὥστε πᾶσα ἡμῶν ἐνέργεια ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύπρου διευκολύνει καὶ ἰσχύει τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια καὶ ἐν Δωδεκανήσῳ.

Ὁσονδήποτε κραταιὰ καὶ ἂν εἶναι ἡ κυριαρχος ἐν Κύπρῳ δύναμις, πρέπει νὰ πιστεύωμεν ἀκραδάντως ὅτι ἡ δύναμις τοῦ δικαίου εἶναι κραταιοτέρα καὶ ὑπερτέρα πάσης ἄλλης καὶ μετὰ τῆς πίστεως ταύτης ὀφείλομεν νὰ ἀναλάβωμεν τὸν νόμιμον ἀλλὰ καὶ κραταιὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἡμῶν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη αἱ ἐκραι ἐπιφυλάξεις τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὴν βρεττανικὴν εὐαισθησίαν ἐδέσμευσαν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτοῦ, καὶ ἡ Κύπρος ἔπαυσε τοῦ νὰ εἶναι ἡ ὀχληροτέρα τῶν ἀποικιῶν κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν ἐν Λονδίνῳ πρὸς τὸν ἀείμνηστον Χρ. Σωζον

Ὁ κ. Βενιζέλος αἰσιοδόξων πάντοτε καὶ διαβεβαιῶν τὴν προσοχὴ ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέλαβε μεγίστην εὐθύνην ἀπέναντι τῆς Κύπρου καὶ τοῦ ἔθνους βλοῦ· διότι ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις μὴ διεξαχθεῖσα καταλλήλως καὶ δεξιῶς ἐπιτρέχει μέγαν κίνδυνον οὐ μόνον αὐτὴ ἡ Ἀγγλ. Κυβέρνησις δὲν φαίνεται πεισθεῖσα περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀποδόσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ ἐν Ἀγγλίᾳ γνώμη δὲν διεφωτίσθη ἐπαρκῶς, καὶ διάκειται δυσμενῶς κατὰ τοιαύτης ἀποδόσεως, ἂν ἀληθεύῃ ὁ ἐν Κοινοβουλίῳ πρεβληθεὶς ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν.

Εἶνε, ἄρα, ἀνάγκη νὰ ἀναπτύξωμεν τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀγῶνας ἐντονωτέρους καὶ γενικωτέρους καὶ διὰ δημοψηφισμάτων καὶ διὰ συλλαλητηρίων καὶ διὰ διακηρύξεων ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ καὶ διὰ διαμαρτυριῶν καὶ ἐκκλήσεων ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως δικαιοσύνης εἰς τὸν λαὸν τῆς Νήσου ταύτης.

Τὰ ἐθνικὰ δίκαια τῆς Κύπρου πρέπει νὰ γένωνται γνωστὰ καὶ καταφανῆ εἰς ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ τὸν βρεττανικὸν λαὸν μάλιστα.

Ἐὰν μοχθηρά τινα ὄργανα δημοσιογραφικά, κακοβούλως διατείνωνται ὅτι καὶ μεταξὺ τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων ὑπάρχουσιν οἱ ἀποκρούοντες τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου, οἱ ἐπισήμως καὶ ὑπευθύνως ὁμιλοῦντες ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τῆς τύχης τῆς Κύπρου, οὐδένα τοιοῦτον προβάλλουν ἰσχυρισμόν, ἀναγνωρίζοντες σιωπηρῶς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἀνομολογοῦντες αὐτό, ἀντιτάσσωσι δὲ εἰς τοῦτο μόνον τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα ἐν Ἀνατολῇ καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιχείρημα εἶνε ἰσχυρότατον παρά τε τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ παρὰ ταῖς Βουλαῖς, καὶ ἐπὶ τοῦτο μόνον, ὅπερ μία κυβερνήσις ἠδύνατο νὰ προβάλῃ ἵνα ἔχῃ τὴν ἔγκρισιν τῶν βουλῶν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο πρέπει νὰ πολεμηθῇ ἀποτελεσματικῶς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀποχωρήσαντες οἰκειοθελῶς τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ παραγγελιοδοχικοῦ γραφείου τῶν κ.κ. Φ. Κολακίδου καὶ Υἱῶν τοῦ ὁποίου τὰς ἐργασίας διηυθύνομεν μέχρι σήμερον ὁ ἡμέτερος κ. Μέδων, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὅπως φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἱδρύσαμεν ἴδιον ἐμπορικὸν παραγγελιοδοχεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ & Σ^ΙΑ

μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλομεν τύχῃ τῆς πολυτίμου ὑμῶν ὑποστηρίξεως, παρακαλοῦμεν ὅπως, λάβητε σημείωμα ἡμῶν κάτωθι ὑπογραφῶν μας.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ Αὐγούστου 1919.

Παλέων Κ. «Φυλακτός
Γεώργιος Κ. «Φυλακτού.

Ὁ κ. Μέδων Κ. Φυλακτὸς θὰ ὑπογράφῃ
ΜΕΔΩΝ Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ & ΣΙΑ

Ὁ κ. Γεώργιος Κ. Φυλακτὸς θὰ ὑπογράφῃ
Μ. Κ. Φυλακτοῦ καὶ Σία
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

ΣΩΣΟΝ, ΚΥΡΙΕ, ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

(GOD SAVE THE KING)

Ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ τῆς νίκης καὶ τῇ μεγάλῃ δοξολογίᾳ ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Παύλου τῇ 6 Ἰουλίου ἐτροποποιήθησαν αἱ δύο τελευταῖαι στροφαὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου.

Ὁ κατὰ παράδοσιν ἐθνικὸς ὕμνος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Σῶσον Κύριε τὸν φιλάγαθον βασιλέα ἡμῶν!
«Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως ἡμῶν!
«Δὸς αὐτῷ νὰ γένηται νικηφόρος
«Εὐτυχὴς καὶ ἔνδοξος:
«Ἐπὶ μακρὸν νὰ βασιλεύῃ ἡμῶν
«Σῶσον, Θεέ, τὸν βασιλέα!

«Ὦ, Κύριε ἡμῶν Θεέ, ἀγέρθητι
«Διασκόρπισον τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν
«Καὶ κάμε αὐτοὺς νὰ πέσωσιν
«Σύγχισον τὴν πολιτικὴν αὐτῶν
«Ματαίωσον τὰς πονηρὰς πανουργίας των.
«Ἐν σοὶ ἀναπεποίθομεν τὴν ἐλπίδα ἡμῶν
«Θεέ, σῶσον πάντας ἡμᾶς!
«Τὰ σπανιώτατα θώρακά σου ἐν ἀφθονίᾳ
«Ἐδόξησον, ἵνα ἐπιδαφιλεύσῃς εἰς αὐτὸν
«Εἶθε νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ μακρὸν
«Εἶθε νὰ ὑπερασπίζῃ τοὺς νόμους ἡμῶν
«Καὶ νὰ δίδῃ εἰς ἡμᾶς πάντοτε δικαιοσύνην
«Ἵνα φάλλωμεν ἀπὸ καρδίας καὶ διὰ βοῆς
«Σῶσον, Κύριε, τὸν βασιλέα!

Ἡ πρώτη στροφὴ διετηρήθη, ἀντικατεστάθη ὅμως τὰς δύο ἄλλας διὰ τῶν ἑξῆς, κάλλιον ἁρμονιζομένων εἰς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα δαπις θὰ βασιλεύσῃ τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν.

«Τάσσαρες φυλαὶ εἰς ἓν μόνον βασίλειον
«Πάντοτα αὐλογημένον μᾶλλον καὶ μᾶλλον
«Σῶσον, Κύριε, τὴν χώραν ἡμῶν.
«Κατοικίαν γενναίων καὶ ἐλευθέρων ἀνδρῶν
«Ἐνδιαιμένην ἐπὶ τῆς ἀργυρᾶς θαλάσσης
«Ἀληθῆ τροφὸν τοῦ ἱπποτισμοῦ
«Σῶσον θεὸ τὴν χώραν ἡμῶν.
«Συγγενεῖς ἐξ ἀγάπης καὶ γεννήσεως
«Ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων ἄκρων τῆς γῆς
«Σῶσον, Θεέ, πάντας ἡμᾶς!
«Διάταξον ἵνα παύσωσιν οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ [μίση
«Διάταξον ἵνα ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπὶς μεγα- [λύνωνται
«Ἐν ἀγάπῃ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην
«Σῶσον, Θεέ, πάντας ἡμᾶς!

Αὕτη εἶναι ἐφεξῆς ἡ νέα μορφὴ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ

God save the King

ἐψάλη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ *Henry Carey* ἐν συμποσίῳ παρατεθέντι πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἁλώσεως τοῦ Πορτοπέλλο ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Βερνων ἥτις ἐγένετο τῇ 20 Νοεμβρίου τοῦ 1739. Εἶναι, ἄρα, σύγχρονος πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἆσμα «*Rule Britania*», τὸ ὁποῖον παρελήφθη ἐκ τοῦ «Ἀλφιόνου» τὸ Ἄρν (1740) Ἐπὶ τινα ὕστερον, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ μνηστὴρ τοῦ Θρόνου Στούαρτ ἀνηρρύθη ἐν Ἐδιμβούργῳ (1755) τὸ

God save the King

γενόμενον σύμβολον νομιμοφροσύνης καὶ ὑπακοῆς ἐφέλετο συχνὰ ἐν τοῖς θεάτροις τοῦ Λονδίνου· ὁ *Carey* ὅμως δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ ἵνα ἀπολαύσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὕμνου οὗτινος ἰσχυρίζετο ὅτι συνέθεσε τοὺς λόγους καὶ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἐβράδυνον νὰ τῷ ἀμφισβητήσωσι τὴν πατρότητα. Ὁ συνθέτης οὗτος πολλῶν μελοδραμάτων, μελῳδιῶν καὶ χορῳδιῶν δὲν ἦτο ἐξαιρετικῆς τινος ἱκανότητος εἶναι ἐντούτοις ὁ αὐθεντικώτατος συνθέτης χορῳδίας καὶ σήμερον πολὺ δημοτικῆς ἐν Ἀγγλίᾳ. Πιθανῶς φυσικὸς υἱὸς τοῦ Γεωργίου Σευίλλ, μαρκησίου τοῦ Χολιφαξ, διήγαγε βίον ἀλήτικον καὶ ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως (ἴσως αὐτοκτόνησε) τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1743.

Ἡ σύνθεσις αὐτοῦ

God save the King

ἐμελλε νὰ ἔχῃ μοναδικὴν τύχην. Δημοσιευθὲν τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1742 ἢ 1743 καὶ εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην ἐν Χάγῃ τῷ 1766, ἔν τινι συλλογῇ ᾀσμάτων πρὸς χρῆσιν τῶν 1790, ὑπὸ τοῦ Χάρρις Φλένσπουργ (*Harries de Flensburg*, εἰς δανικὸν ὕμνον, καὶ τοῦτον ὁ Σιουμάχερ ἐκ Λούβεκ μετεποίησεν μετὰ τρία ἔτη πρὸς χρῆσιν τῶν Πρώσσων καὶ ἰδοὺ διατί ὁ ὕμνος τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας

Heil dir Siegerkranz

ἐψάλλετο ἐπὶ λόγων συντεθειμένων διὰ τὸν βασιλέα τῆς Δανίας, καὶ εἰς μελῳδίαν ἀγγλικήν.

Κείμενον καὶ μουσικὴ εἶνε ἁπλᾶ καὶ σοβαρά, χωρὶς ὅμως μεγάλης πρωτοτυπίας. Διὰ τὸ πρῶτον οἱ ἄγγλοι συγχωρηθεῖς σημειοῦσι πολυαρίθμους προδρόμους κατὰ τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα, διὰ τὴν δευτέραν δὲν εἶνε ἄνευ διοιότητος πρὸς διάφορα χωρία διασημοτέρων τοῦ *Barry* συγγραφέων, ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς Ἐλισάβετ.

Α. Α.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ κατάστημα τοῦ κ. **Στυλιανοῦ Νικολαΐδου** ἐφθασαν *Persian Sherbet* (τζὶξ) τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐργοστασίου *Morton* εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας φιάλας, πρᾶγμα φρέσκον, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς. Σπεύσατε ν' ἀγοράσητε πρὶν ἐξαντληθῶσι.

ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ

Ἡ ἀξιότιμος Κυρία Λεοντιάδου μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς ἀνεχώρησε προχθὲς δι' Ἀθήνας διὰ τοῦ γαλλικοῦ «Γουαδιάνα».

Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ἔσχον στενὴν πνευματικὴν γνωριμίαν μετὰ τῆς λογίας κυρίας ταύτης, ἀνέμενον δὲ αἱ ὑπερπεντακόσιαι κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἀνὰ τὴν Νῆσον, αἱ ἐγγραφεῖσαι εἰς τοὺς ἀγγελίας αὐτῆς μετ' ἀξιοσημειώτου προθυμίας, τὴν ἔκδοσιν τῆς γυναικείας ἐπιθεωρήσεως «Αἱ Μοῦσαι» καὶ ἤδη θὰ ξενίζωντο ἐπὶ τῇ αὐρίῳ τροπῇ. Θὰ ἦτο δὲ ἀνεπαρκὴς ἡ ἄλλη χρονογραφικὴ μιελία, καὶ πολὺ εὐχαρίστως θὰ παράσχωμεν ἐκτενεστέρας πληροφορίας διότι ἀπὸ τούτων θὰ ἀποκαλυφθῇ καὶ θὰ ἐξαρθῇ ὑπέροχος μητρικὴ στοργὴ καὶ ἀφοσίωσις.

Ἡ Κυρία Καλλιόπη Λεοντιάδου ἀτυχήσασα περὶ τοὺς γάμους αὐτῆς ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ Δικαστηρίου χωρισμὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης, καὶ τὸ τέκνωμα τῆς διατροφῆς τῶν τριῶν τέκνων, καὶ τὸ Δικαστήριον εὗρε δεδικαιολογημένην τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς καὶ ὑπεχρέωσε τὸν σύζυγον ὅπως πληρώνῃ εἰς αὐτὴν 8 λίρας κατὰ μῆνα.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπαρκὲς εἰς πολὺ μέτριον βίον κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνων —πρὸ ἑπτὰ περίπου ἐτῶν— ἀπέβη ὅλως ἀνεπαρκὲς κατὰ τὰ πολεμικὰ ἔτη διὰ τὴν μεγάλην ὑπερτίμησιν τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου καὶ διὰ τὴν προϊοῦσαν αὔξησιν τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων μερῶν τῆς ὁποίας συνηυξάνοντο καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι πρὸς συντήρησιν καὶ ἐκπαίδευσιν.

Τὰς δυσχερείας ταύτας ἔδέησε ν' ἀντιμετωπίσῃ ἡ στοργικωτάτη μήτηρ περιστέλλουσα ἐν παντὶ δυνατῷ μέτρῳ τὰς δαπάνας μέχρι στερήσεων, αὐτὴ δὲ νὰ εἶναι

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καθ' ἃ προηγγέλθη τῷ π. Σαββάτῳ συνῆλθεν ἐν Τρωοδίτίσσῃ ἡ Ἐπικουρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις :

1) Νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς τὴν Κυπριακὴν Ἀποστολὴν αἱ ζητηθεῖσαι £500, αἵτινες καὶ ἐξευρέθησαν.

2) Νὰ συγκροτηθῇ Παγκύπριος Συνέλευσις ἐν Λευκωσίᾳ, καλουμένων ἀνὰ δύο ἐκ τῶν χωρίων, ὅπως ἀποστείλωσιν ἀνὰ 1-3 ἀντιπροσώπους ἕκαστον.

3) Εἰς τοὺς ἐκφράσαντας τὴν γνώμην ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κυπρ. Ἀποστολῆς ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἐδόθη ἡ γνώμη ὅτι πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη ἁρμοδίων ἀρχῶν, καὶ παρεκλήθησαν ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ παραμείνωσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τρεῖς τοὐλάχιστον ἀντιπρόσωποι μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ Ἐπικουρικὴ Ἐπιτροπεία ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν δι' οὗ ἐκφράζονται καὶ πάλιν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι τῆς Κύπρου καὶ διερμηνεύεται ἡ ἀγωνιώδης προσδοκία τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος αὐτῶν.

Ἀπεστάλη τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, παρακαλοῦν αὐτὸν ὅπως ἐντείνῃ τὰς προσπαθείας του ὑπὲρ τῆς Κύπρου.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ ἐγένοντο κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς ἐπικουρικῆς ἐπιτροπείας, ἣτις δημοσιεύομεν, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἐμποδισθῶσιν ἀπόρρητα. Καλὸν ἦν οὕτως καὶ συμφέρον διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν θὰ ἦτο, ἂν ἐφεξῆς ἐτηρεῖτο ποιὰ τις ἐχεμυθία καὶ γίνεται ἀθόρυβος μᾶλλον ἀλλ' ἔντονος ἐργασία, καὶ οὐδεὶς διαφημιτικὸς πάταγος.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΡΤΟΥ

Φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνεπαρκὴς ὁ παρεχόμενος ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Ὑπερ-ήσεως σῖτος καὶ κριθὴ διὰ τὴν κατασκευὴν ἄρτου μεικτοῦ καὶ μέγας γίνεται καθ' ἑκάστην συνωστισμὸς πρὸ τῶν προνομιούχων ἀρτοποιείων, ἐνίοτε δὲ συμβαίνουσι καὶ ῥήξεις μετὰξὺ τῶν συνωστιζομένων.

Τὰ ἄλλα ἀρτοποιεῖα δὲν δύνανται νὰ εὕρωσι σῖτον καὶ χριθήν, διότι οἱ κάτοχοι τούτων ζητοῦσιν τιμὰς πολὺ ἀνωτέρας τῆς διατιμήσεως.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ διατίμησις ὡς ἔχει ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας εἶναι πολὺ χαμηλὴ καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτὴν οἱ κάτοχοι σιτηρῶν, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ αὐξηθῇ μὲν ἡ διατίμησις νὰ ὑποχρεωθῶσι δὲ καὶ γεωργοὶ καὶ ἔμποροι νὰ πωλῶσι τὸν ὑπὸ τὴν κατοχήν των σῖτον καὶ κριθὴν πέρα τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

Ο ΤΡΩΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

Ἀπὸ ταινίας ἰταλικῆς ἐξειλίχθη ἐπὶ τῆς ὀθόνης τοῦ κινηματογράφου ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος ἀλλὰ παραπεποιημένος ὑπὸ πνεύματος μισελληνικοῦ. Ἐπιτυχεῖς καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἶναι αἱ εἰκόνες τῶν ἀνακτόρων τοῦ Μενελάου ἐν Σπάρτῃ καὶ ἔπειτα τῶν τοῦ Ἀγαμέμνονος μετὰ τινος ἀκριβείας, πρὸς τὰς ἐπανορθώσεις τῶν Περὶ καὶ Σιπιέ διὰ τὸ τελευταῖα, διαφόμως φθάσῃ εἰς τὸν πρὸ τοῦ Ἰλίου πόλεμον οἱ παρασκευάσαντες τὰς εἰκόνας περιορίζονται εἰς μίαν μόνην ἐφοδον κα[illegible] ἐπιτυχῶς εἰς οἰκίσκον, καὶ οἱ Δαναοὶ [illegible] εἰσαντες ἦλθον ἐν πλοίῳ φανερῷ καὶ πρόσφυγον ὕδατος [illegible]

εἰς τὸν δίλον ἵνα καὶ σήμερον ἐπαληθεύεται τὰ τοῦ Βιργιλίου:

Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.

Διὰ τῆς ταινίας ταύτης προφανῶς ἐπιδιώκεται ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ Ἕλληνος κόσμου παρὰ τῷ Ἰταλικῷ λαῷ καὶ τῷ ἄλλῳ κόσμῳ καὶ πρέπει νὰ ἀποδοκιμάζεται παρ' ἡμῖν.

Ἐντούτοις ἡ συρροὴ τοῦ π Σαββάτου ἐγίνετο ὑπερβαλόντως μεγάλη ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων διότι ἐπιστεύετο ὅτι θὰ ἀναπαρίσταντο αἱ ὡραῖαι καὶ ἐνδυσιαστικαὶ σκηναὶ τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου καὶ οὐχὶ αἱ μοχθηραὶ κατὰ τῶν Δαναῶν τοιαῦται τοῦ Βιργιλίου.

ΟΙ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΑΠΟΚΡΟΥΟΝΤΑΙ

Πολὺ δικαίως αἱ Ἑλληνικαὶ κοινότητες ἀποκρούουσι πανταχοῦ τῆς Νήσου τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἐπαγγελλομένους τὸν διδάσκαλον, παρὰ τὴν μεγάλην ἔλλειψιν διδασκάλων καὶ πρετιμῶσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄνευ προσόντων.

Ἱεροδιδάσκαλός τις ἐν Πάφῳ ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου του καὶ προσέφυγεν εἰς ἄλλην κοινότητα, ὅπου διωρίσθη ὡς πτυχιοῦχος τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου, ὅτε ὅμως ἐμάθη ὅτι ἦτο Ἱεροδιδάσκαλος, ἠκύρωσαν τὸν διορισμόν.

Ἄλλος Ἱεροδιδάσκαλος εἰς Μηλικούρι ἐσκανδάλιζε τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν αὐγχωριτῶν του κηρύττων παρ' αὐτοὺς τὰς ἀρχὰς τῆς αὐθυπαρξίας καὶ προβάλλων τὸ ἐρώτημα «ποῖος ἐγεννήθη πρῶτον, τὸ αὐγὸ ἢ ἡ ὄρνις», ὁ δὲ γηραιὸς καὶ εὐσεβὴς ἐφημέριος τοῦ χωρίου διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ σκανδαλίζοντος τὴν κοινότητα Ἱεροδιδασκάλου.

Καὶ ἄλλοθεν πληροφορούμεθα ὅτι οἱ Ἱεροδιδάσκαλοι περιτρέχουσι τὰ χωρία προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας των ἀντὶ μικροτέρου μισθοῦ καὶ ἀποδεικνύονται καὶ ἐπωφελεῖς μόνον ὅτου ἀγοράσωσι τὴν προσλεμένων ἢ ὅπου μεγάλη ἀνάγκης δι' ἔλλειψιν διδασκάλων τοῦ Παγκυπρ. Διδασκαλείου.

Καθ' ἡμᾶς σκοπιμώτερον θὰ ἦτο ἐν ᾧ γράφεται ἡ ἐπιτροπεία τοῦ Κτήματος νὰ διώρισε ὡς ἐλέχθη ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ἱεροδιδασκάλων τινα Σαββαΐτην παραπεισθεῖσα τέλος ὑπὸ τοῦ Μ. Δημοδιδασκάλου Γιαπ τὴν ἐποπτείαν βεβαίως τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ τῆς Ἐπιτροπείας ὁ Ἱεροδιδάσκαλος οὗτος δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅσα ἀνόητα καὶ μωρὰ ληρήσουσιν οἱ συναδελφοί του, ὠφειλεν ὅμως ἡ Ἐπιτροπεία νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ Ἱεροδιδάσκαλοι καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην μορφωτικὴν ἐποψιν εἶνε ἐλλιπεῖς καὶ ἀπαράσκευοι πρὸς τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ διὰ τοῦ γαλλικοῦ «Γωσδιάνα» τῆς προχθὲς ὁ ἐν Λαπήθῳ ἰατρὸς κ. Ι. Ρουσάκης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας του μεταβαίνων εἰς Παρισίους πρὸς εἰδικὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας εἰς τὴν ἠλεκτροθεραπείαν.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἠλογήθησαν τῷ π. Σαββάτῳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Μάρκου Θαλασσινοῦ ἐκ Καραβᾶ, καὶ νῦν ἰγκατεστημένου ἐν Προύκλων τῆς Ν. Τόρκης, καὶ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Ἀρτεμισίας Γ. Πολυδωρίδου ὑπὸ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς συγγενῶν καὶ φίλων μεθ' ὧν ἐνώμεν καὶ τὰς ἡμετέρας.

Οἱ μνηστευθέντες ἐνεκα πένθους δὲν θὰ δεχθῶσιν ἐπισκέψεις.

ΚΕΡΙΑ (ΣΠΑΡΜΑΤΖΕΤΤΑ)

Διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου μᾶ[illegible] ἐν ἢ πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος πα[illegible] Νικοκλείδου κ. Δ. Διο[illegible] χρυσοῦ χειρολα[illegible] ἐξ ὧν τὰ ἐν[illegible] ἐν τῷ Ἐμπορείῳ [illegible] ἐν τῷ Ἐμπορείῳ [illegible] ἐν τῷ Ἐμπορείῳ [illegible]

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 4)17 Αὐγούστου ἐλειτουργήθη καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένης θυγατρὸς ἡμῶν

ΕΛΕΝΗΣ

καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἐμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς συμπολίτας νὰ ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς.

Λευκωσίᾳ τῇ 30)12 Αὐγ. 1919.

Οἱ πενθοῦντες γονεῖς
Ἄννα Κ. Ἀνδρέου
Κ. Σ. Ἀνδρέου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τὸν διαγωνισμὸν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.

Οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις πρὸς διαγωνισμὸν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ γλώσσῃ διὰ τὴν θέσιν βοηθοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Π Γυμνασίῳ, παρακαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης τῇ προσεχεῖ Σαββάτῳ περὶ ὥραν 5 μ.μ. πρὸς διακανονισμὸν τῶν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Διὰ τὸν διαγωνισμὸν εἰς τὴν νηπιακὴν ἀγωγήν.

Γίνεται γνωστὸν εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας ὅτι ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν θέσιν βοηθοῦ νηπιαγωγοῦ ἀνεβλήθη εἰς τὴν προσεχῆ Σεπτέμβριον, ὅτε θὰ συγκεντρωθῶσιν αἱ διευθύντριαι τῶν Νηπιαγωγείων ἀπὸ τῶν ἑξοχῶν ἵνα ἀποτελέσωσι τὴν ἀγωνόδικον Ἐπιτροπείαν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1919.

Ἐκ τοῦ γραφείου
τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΑΥΡΟΥ Χ. ΡΩΣΣΟΥ

ΑΓΟΡΑ ΚΥΚΚΟΥ

Γίνεται γνωστὸν πρὸς τὸ ἀξιόλογον κοινὸν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ συλλογὴ ἐκλεκτῶν εἰδῶν διακόσμου· ἤτοι, λαμπάδες, τριαντάφυλλα, μανικέτα, κομβία τοῦ γναιτοῦ συμβοῦ, διάφορα ἀρώματα, μύρα καὶ πομάδαι, πινδῆραι.

Πωλοῦνται καλώνια ἄριστης ποιότητος εἰς ἐφαρμογὴν μένας φιάλας καὶ κ[illegible] πρὸ τῆς εἰς τιμὰς συγκατα[illegible]

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΣΤΕΑΤΟΚΗΡΙΩΝ (ΣΠΕΡΜΑΤΣΕΤΩΝ) ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ Ι. Τ. ΛΟΪΖΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ ('Αγορὰ Φανερωμένης).

Ἐκομίσθη εἰς τὸ ἀνωτέρω κατάστημα μεγάλη ποσότης στεατοκηρίων (σπερματσέτω) ἐξ ὁμοκτοῦ κήρου τῆς Ἰνδοβρεττανικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων, παρεσκευασμένων διὰ κλίματα θερμὰ καὶ παρεχόντων φωτισμὸν λευκὸν καὶ σταθερὸν χωρὶς καπνοῦ

Διαρκὴς παρακαταθήκη τῶν τελείων τούτων στεατοκηρίων ὑπάρχει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ι. Τ. Λοϊζίδου καὶ τὴν ἀγορὰν Φανερωμένης καὶ πωλοῦνται ταῦτα ἐπὶ συμφερούσῃ τιμῇ Ἐμπορικὸν Σῆμα «Πετεινὸς» μετὰ κλειδὸς εἰς τὸ ῥάμφος του. (3—2)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Οἱ ὑπογεγραμμένοι θὰ διατηρῶσιν Μαγαζὶν ὑφάσματος τὴν τιμὴν τοῦ [illegible] ἐκεῖνο ἡ ὁμοιογένειαν ὅτι ἰδρύσαμεν ἐπιχείρησιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ

Εὐλαβούμεθα ὅτι θέλετε μᾶς ἀξιώσει διὰ τῆς αὐτῆς, ὡς καὶ πρότερον ἐμπιστοσύνης.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Π. Οἰκονομίδης, ἔμπορος
Χ. Χ. Ἰωαννίδης
Ἐ. Γ. Ἐφραιμίδης
Ἀθ. Χ. Καζάζου
Ὑπεύθυνος.

Μ[illegible] Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1ῃ Ἰουλ. 1919.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης ἐστάλη [illegible]

Π. Οἰκονομίδης & Σία

Ἐγκαινιάζομεν τὸ νέον μας κατάστημα τὴν ἐπιοῦσαν Κυριακὴν 4 τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἐμπορικοὺς φίλους καὶ πελάτας μας ὅπως μᾶς τιμήσωσι διὰ τῆς ἐπισκέψεως των.

Ἡ Ι. Μονὴ Χρυσορογιατίσσης ἀποβλέπουσα εἰς τὰς ἰδίας ἀνάγκας καὶ μεγάλης περιφερείας ἐν Πάφῳ συνέστησε κεραμεῖον ἐνῷ κατασκευάζονται κέραμοι, ὑδρορρόαι, (χολέιραι) ἐρυθραὶ, πλάκες διὰ κλιβάνους καὶ πλίνθοι (τοῦφλα) ὅταν στερεὰ καὶ μετὰ πάσης εὐσυνειδησίας κατειργασμένα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Μονῆς).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἀναβιβλισθέντων πρὸ ἡμῶν παρὰ διαφόρων ἀγοραστῶν τῶν ἐν Σγαμπὸ μας, ὅτι ἀγοράζουσι ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τιμὰς ἀνωτέρας τῶν ὡρισμένων ἀνὰ ζήτησιν πρὸς ὅλους νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς τιμάς μας, ἵνα δύνωνται ὡφελῶσι ἐξῆς :

ΚΑΠΝΟΣ τῶν	3	γρ. μὲ σιγαρόχαρτον ('Ετικέττα Οὐρανία) ἢ	ὀκὰ	Γρ.112
» ὁμοίως	3	» » ('Ετικέττα Οὐρανία Λεπ) ἢ	»	» 110
»	3 1 2	» » ('Ετικέττα Κίτρινη)	»	» 132
» Κάπνος	3 1)2	» » ('Ετικέττα Κίτρινη Λεπ)	»	» 130
»	4	» » ('Ετικέττα Τυανίσφ.)	»	» 150
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ	4	» (ἀνὰ 25 καὶ 30)	»	» 150
»	5	» (Πλήρη)	»	» 190
»	6	» (Πλήρη Α)	»	» 226
»	7	» (Πλήρη ΑΑ)	»	» 264
»	9	» (Πλήρη ΑΑΑ)	»	» 340

Εἰς τὰς ἀνωτέρω τιμὰς δύνανται οἱ ἀγοραστὰς νὰ προσθέσωσι τὰ εἴδη μας.

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ : Πρὸς ἡμᾶς καὶ παρὰ τοῖς διαφόροις χειροδιανεμηταῖς μας

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ : παρὰ τοῖς κ. κ. ΝΙΚΟΔΗΜΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ
Μ. ΝΕΖΗ
ΜΙΧ. Σ. ΣΟΡΔΑΛΗ
ΑΔΗ Ρ. ΖΑΪΜΠΡΑΧΗΜ
ΤΥΤΥΧΙΩ Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΓΙΟΟΥΡΤΖΗ ΜΕΧΜΕΤ

ΕΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΩ : Παρὰ τῷ κ. Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

ΕΝ ΑΡΜΕΣΩ : Παρὰ τοῖς κ.κ. Δ. ΒΟΥΤΣΙΛΑ
ΣΩΦΡΑΤΗ Α. ΝΙΚΗ

Διὰ τοὺς ἐξ ἁλῶν πόλεων καὶ χωρίων κατοικοῦντας, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσωσι κατ' εὐχέρειαν ἀνευ τοῦ ἔγγραφου ἐπιστολῆς συμφωνίαν καὶ ὅρους διὰ τὰς διαγραφὰς ἢ τὴν φορικὴν συνεννόησιν, ἀρτιτύπωθη τῆς εὐκαιρίας νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς κ.κ. Καταστὰς ὅτι παρὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἣτις ὑπολαμβάνουσι τὰ Κυπριανὰ μας προϊόντα, προσεπαθήσαμεν καὶ ἐπιτυχόσαμεν ἐφέτος ἀκόμη νὰ διαφόρου τὰς τιμάς μας, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀντιληφθῶσιν οἱ ἴδιοι, ἐξετάζοντες τὰς διαφόρους τιμάς.

Ἐν Λάρνακι τῇ 27)9 Αὐγούστου 1919.

Γ. Ν. ΔΙΑΝΕΛΛΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ.

Ἡ δασπονὶς ΖΩΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΟΛΙΔΟΥ, τελειόφοιτος τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, τῆ διευθυνομένης ὑπὸ τῆς Δ[illegible] Ναυσικᾶς Χριστοφίδου καὶ ἐκεῖ κατεστημένη θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, ἀναλαμβάνει τὴν κοπὴν καὶ ῥαφὴν γυναικείων ἐξωτερικῶν φορεμάτων ἐν τῇ οἰκίᾳ της, ἀπέναντι τοῦ ναοῦ Ἁγ Ἀντωνίου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ ταύτης φέρω εἰς γνῶσιν τῶν συναλλαττομένων ὅτι ὁ κ. **Μελετάκης Νικολαΐδης** καὶ ὁ υἱός μου **Γεώργιος Μ. Τσαγγαρίδης**, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι χρῆσιν τῆς ὑπογραφῆς μου, διὰ ὅλας τὰς ἐμπορικάς μου ὑποθέσεις.

Μεθ' ὑπολήψεως
Κωστὴς Γεωργίου καὶ Σία.

Ὁ κ. Μελετάκης Νικολαΐδης θὰ ὑπογράφῃ

Διὰ Κωστὴν Γεωργίου καὶ Σίαν.

Ὁ κ. Γεώργ. Κ. Τσαγγαρίδης θὰ ὑπογράφῃ

Διὰ Κωστὴν Γεωργίου καὶ Σίαν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἶναι πανθομολογούμενον, ὅτι εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν συντελοῦσιν ἐξ ἴσου ἡ Γεωργία, ἡ Βιομηχανία καὶ τὸ Ἐμπόριον. Ἄριστος δὲ γνώμων καὶ ἀλάθητος ὁδηγὸς ἀναπόσπαστον εἰς τὴν συνεχῶς πλήρη ἐπιτυχίαν τούς [illegible] καὶ πάσης ἄλλης ἐπιχειρήσεως εἶναι καὶ ἡ Λογιστική.

Καὶ ὅμως παρ' ἡμῖν δυστυχῶς οὐδεμία ἄξια λόγου μέχρι σήμερον ἐδόθη σημασία εἰς τὴν Λογιστικήν, ἂν καὶ οἱ πάντες ἀνομολογοῦμεν τὴν ἐν παντὶ χρησιμότητά της.

Διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶν νὰ συμβάλω τὸ κατὰ δύνημιν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Λογιστικῆς καὶ νὰ μεταδώσω, ὅσας εὐκολίας περὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς κατώρθωσα νὰ διακρίνω ἐπὶ δεκαετίας ὅλας ἐτῶν ἐμπράκτως κατωγινόμενος, ἀπεφάσισα νὰφιερώνω τὰς διαθεσίμους ὥρας μου πρὸς διδασκαλίαν τῆς Λογιστικῆς εἰς τοὺς βουλομένους τὴν ἐκμαθησίν της.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ μὲ συναντήσωσιν εἰς τὴν παρὰ τὴν Πύλην Πάφου κατοικίαν μου μέχρι τῆς 9ης πρωϊνῆς καὶ ἀπὸ τῆς 1 1)2 μέχρι τῆς 4 μ.μ. ὥρας πρὸς ἐξήγησιν διὰ τὰ διδακτρα καὶ καθορισμὸν τῆς ὥρας.

Ἂν πλείονες τοῦ ἑνὸς ἀποτελέσωσι τάξιν, γίνεται συγκατάβασις ἀνάλογος πρὸς τὸ πλῆθος αὐτῶν.

Οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Διδάσκαλοι ἂν ἤθελον, ἐπωφελούμενοι τῆς εὐκαιρίας, νὰ παρακολουθήσωσιν, ὄχι μόνον θὰ προσεθέτουν εἰς τὰς ἄλλας γνώσεις των καὶ τὰς τῆς Λογιστικῆς, οὐχὶ ὀλιγώτερον ὠφελίμους καὶ ταύτας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Λογιστικῆς θὰ συνετέλουν οὐκ ὀλίγον, διδάσκοντες εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ στοιχεῖα ἔστω Λογιστικῆς, τὰ ὁποῖα μεγάλως θὰ βοηθῶσι τούτους εἰς οἱονδήποτε ἔργον καὶ ἂν ἐπιδοθῶσιν, ἐκείνους δὲ μάλιστα, ὅσοι δι' οἱονδήποτε λόγον θὰ στερηθῶσι περαιτέρω παιδεύσεως.

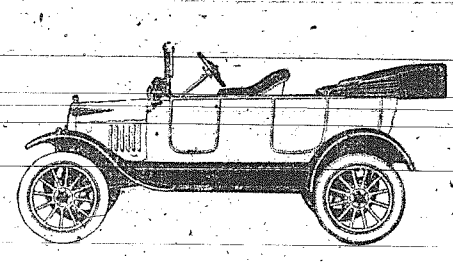
Ἐν Λευκωσίᾳ 13)26 Ἰουλ. 1919.

Ι. Χ. Κοντὸς
Λογιστής.

Ἡ Δνὶς Ἰφιγένεια Α. Ἀσσιώτη ἐν τῇ Ἐνορίᾳ Ἁγ. Ἰωάννου φοιτήσασα ἐπὶ τετράετίαν εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν τῆς δεσποινίδος Ναυσικᾶς Χριστοφίδου καὶ διδαχθεῖσα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὴν κοπτικὴν καὶ ῥαπτικὴν δέχεται κατ' οἶκον τὴν ῥαφὴν γυναικείων φορεμάτων. Αἱ πελάτιδες θὰ εὕρωσι φιλοκαλίαν ἀπαρέμιλλον καὶ ἐκρίβειαν μοναδικήν.

ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ ἠλεκτροκίνητοι ἔφθασαν εἰς τὸ κατάστημα ἡμῶν **προελεύσεως Ἀγγλικῆς τῶν 12 καὶ 16** volts.

(3—2) Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ & ΣΙΑ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ FORD

FORD. FORD

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ὅτι τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον FORD MOTOR Co, NEW YORK, ἐπανήρχισε τὰς ἀποστολὰς τῶν δεχόμενον παραγγελίας αὐτοκινήτων εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ἡ τιμὴ τοῦ γνωστοῦ *Latest New Touring Model* **μὲ πέντε ἀναπαυτικὰς θέσεις καὶ μὲ παράδοσιν εἰς Κύπρον εἶναι £220.0.0.**

Ἡ πρὸς τὰ περιγραφόμενα αὐτοκίνητα FORD προτίμησις ἐπιβάλλεται καθ' ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων εἶναι τὰ μόνα ἀνεγνωρισμένα διὰ τὴν κομψότητα, στερεότητα, τὸ εὔκολον τοῦ χειρισμοῦ, οἰκονομίαν βενζίνης κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τὰ αὐτοκίνητα *Ford* **διατρέχουν μετὰ ἐλεγχθείσης ταχύτητος ἀποστάσεις εἰς ἐλάχιστα χρονικὰ διαστήματα καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἐξαιρέτου τελειότητα τῶν κινητηρίων μηχανημάτων των.**

Διαρκὴς παρακαταθήκη ἐν Κύπρῳ ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξαρτυμάτων.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ θέλοντες νὰ παραγγείλωσιν ἂς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἐν Κύπρῳ Γενικὸν ἀντιπρόσωπον

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΝ
Λευκωσίαν.

(13—7)